BEDRİ RUHSELMAN

BİLGİ ÇAĞI ÖNDERİ

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

BEDRİ RUHSELMAN

BİLGİ ÇAĞI ÖNDERİ

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — Istanbul

«Bir vazife almış olan varlıklar, ne kadar büyük bir ızdırap ve fedakârlık içinde olurlarsa olsunlar, daima ruhun nurundan, hiç şaşmayan desteğinden ve rehberliğinden haberdardırlar. Ve en küçük bir şüphe izi taşımayan kararlı bir bilgiye sahiptirler. Bilirler ki, her ne ile karşılaşırlarsa karşılaşsınlar, hepsinin altında, kendini koruyacak ebedi kollar, hakiki manâsıyla fena olan hiçbir şeyi onlara mukadder kılmayacaktır.»

Kadri (Yüksek Rehber Ruh)

Birinci Baskı : Mart 1981
Kitap Dizgi : Savaşan Matbaası
Kitap Baskı : Sebat Matbaası
Kapak Baskı : Barış Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İNSANLIĞA ÇAĞRI: 25 - NİSAN - 1950

Dünyanın yalnız maddî endişeler içinde büyük sür'atle korkunç bir karanlığa gitmekte olduğu asrımızda; maddeye, menfeate ve yokluğa tapan hotkâmca kör bir zihniyetin ilimden vicdanı ayırmayı ve vicdanın kontrolünden azade bir teknik hayatını ilâhlaştırmayı istihdaf ettiği asrımızda, insan ruhunun yaradılışında mevcut, bütün Kâinat'a şamil hakikat ve bilgi yolundaki sevki insiyakıma uyarak, 30 seneden beri çalıştığım ve büyük neticelerini gördüğüm bir ilmin, bir tekâmül yolunun daha şümullü ve geniş imkânlar içinde inkişafının lüzumunu şiddetle duymuş olmaktan mütevellit bir zaruretin tesiri altındayım.

Bu ilim; ruhların madde üzerindeki müessiriyetlerinin ve dünya hayatında oynamakta oldukları rollerinin ve bunun neticesinde de er veya geç her kula mukadder olan dünya ötesi hayatında karşılaşacakları akibetlerin, geçirecekleri devrelerin ve safhaların müşahede, tecrübe ve laboratuvar yollarıyla mütalâasına ait bugün bütün ilerlemiş dünya milletlerinin ve bilhassa Anglo-Sakson ilim mahafilinin de meşgul olduğu çok mühim ve hayati bir bilgi şubesidir... Dünya çapında ilerleyen ve er geç dünya akademilerinde tek taraflı maddecilikten kurtulup, beşeriyeti yüksek hayatlara ve yüksek âlemlere hazırlayıcı bir kıymet halinde; fikir, ahlâk ve bilgi bakımından inkılâb yapacak bir ilmin inkişafında şerefli ve her an vicdanının huzurunu temin edici bir hisse sahibi olmaya herkesi davet ediyorum.

Vicdanın bu huzuru, yalnız bugün içinde bulunulan hayatın değil; duyan, seven ve inanan insana tükenmez ve ebedî neşeler ve mutluluğu (-Ulu Tanrı'nın izniyle vadeden-) gelecek hayatların da kıymetli bir kazancı olacaktır. Zira, bulunduğu muhitin, memleketin ve insanlığın hakikat yolundaki yükselişine, tekâmülüne ve bu gaye uğrunda gösterilen ilmî ve kültürel çalışmalarına iştirak etmek büyüklüğünü gösteren her varlık, şüphesiz hayırlı bir istikbalin yolcusudur.

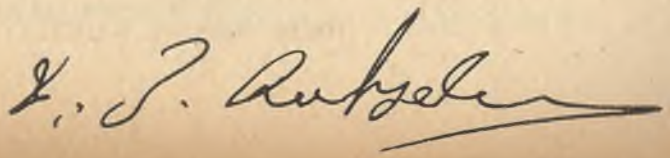

ÖNSÖZ

Tanrı'nın Bilgisi sonsuzdur ve varlıklarına vereceği bilgiler de öylece sonsuzdur. Varlığın evrimi, hiç bir noktada son bulmayacağı için, her ileri evrim sürecinin de daha ileri bilgileri gerektirmesi doğaldır. Varlıkların bilinç, idrâk ve anlayışları geliştikçe, onlara İlâhî Plân'dan gelecek bilgiler de öylesine daha açık ve orijinal bir mahiyet arzeder. Birer, dıştan şartlandırma müesseseleri olan dinlerin, vicdanı gelişmiş varlıkların içten şartı bulmaları sonucunda, işlevlerini yitirmeleri doğaldır. Ayrıca, 7 kat şifrelenerek yeryüzüne indirilen Kuran'ın bu kapalı bilgileri ise, artık, görüldüğü gibi beşeriyetin üzerinde etkili olamamaktadır, çünki isteyen bu şifreleri, istediği gibi çözmekte ve bunun doğru olduğunu söylemektedir. Bu yüzden yüzlerce mezhep türemiştir. Fakat, apaçık bilgi'nin tahrif edilmesi sözkonusu olamaz ve beşerin gelişen anlayış, idrâk ve bilinci, artık 'açık bilgi' istemektedir. Bu yüzden, işte, Bilgi Çağı'nın Apaçık Bilgisi yeryüzüne indirilmiştir ve zamanı gelince, ki yakın olmalı, insanlığa İlâhî Olaylar ile verilecektir.

Tanrı'nın Habercileri çoktur ve onlar her zaman yeryüzüne gelmeye devam etmişlerdir ve bilinmiş veya bilinmemişlerdir. Her birinin bir özel vasfı ve beşeriyet için açık veya gizli bir önemi olmuştur. Fakat, hiç birisi, bir diğer Semavî Vazifeli'nin yerine ikame edilmemiş, diğeriyle kıyaslanmamış ve fakat Vazifeliler Ordusu'nun saflarına katılmış ve Tanrı Rızası'na hizmet etmişlerdir. Bedri Ruhselman da bir Semavî Vazifeli'dir ve bir Tanrı Eri'dir. Şimdi İlâhî Plân'dan, diğerleri gibi, yeryüzünde gerçekleşen Vazifesi'ni görüp gözetmektedir ve İlâhî Misyonu'nu sürdürmektedir.

Halûk Egemen SARIKAYA

1. BÖLÜM

DENEYSEL SPİRİTÜALİZM HAKKINDA RAPOR

Tüm beşeriyet için yeni bir çağ olan Bilgi Çağı'nın en önemli vazifelerinden birini ülkemizde ikmal ederek, geldiği Yüksek İlâhî Plân'na dönen Bedri Ruhselman'm en büyük arzularından birisi, sanırız, ülkemizde bir Parapsikoloji Kürsüsü kurulmasıydı. Gelecek günler, bu konudaki genel isteğin, olumlu karşılık göreceğini göstermektedir.

21 Ağustos 1952'de, Dr. B. Ruhselman, Millî Eğitim Bakanlığı'nın isteği üzerine, 'Deneysel Spiritüalizm' hakkında bir bilimsel rapor hazırlamış ve göndermiştir, bu rapor orijinal olarak aşağıdadır.

Konu : Deneysel Spiritüalizm
Muhatap : Millî Eğitim Bakanlığı
Şekli : Rapor
Tarih : 21 Ağustos 1952

1846 yılından beri yeni ve eski dünyalarda takip edilmekte olan 'Deneysel Spiritüalizm' konuları, diğer bütün bilimsel konular gibi birçok tartışma ve mücadeleye yol açtıktan sonra, bugün ciddî bir bilim konusu hâline girmiş bulunmaktadır.

Deneysel Spiritüalizm: 'Suptil tabiat olaylarının ve insan ruhunun şimdiye kadar dokunulmamış taraflarını kurcalayan ve dünya kuruldu kurulalı insanlara ilham, irşat ve ifşa yollarıyla gelmiş bir sürü İlâhî Yardımlar'ı açık ve bugünkü insan zekâsının ve bilimsel anlayışının kapsayıp - benimseyebileceği tarzda objektif ve sübjektif yollardan ve deney yoluyla anlamlandıran ve değerlendiren pozitif bir bilim, felsefe ve ahlâk yoludur'.

Bilimde deney ve gözlem esas olduğuna göre, sadece gözlem ve deney üzerine kurulmuş olan *'psişik'* ve *'metapsişik'* de denilebilen *'Deneysel Spiritüalizm'*in de bilimsel bir kimliğe mâlik olması lâzım geldiğini inkâr etmek, bilimsel anlayışa uygun düşmese gerektir kanısındayız. Bu fikirler, yüzyılımızın pozitif bilim alanında büyük başarı göstermiş bazı büyük bilim adamlarının da kabûl ve itiraf ettikleri bir gerçeğin ifadesidir. Bu açıklamalara kanıt olmak üzere, bu bilim adamlarından bazılarının bir kaç sözünü, kendi orijinal eserlerinden iktibas ederek arzediyorum:

Sir William Crookes: (1832-1919) Fizik ve Kimya bilgini, Thallium'un kâşifi, radyometre ve Crookes tüpünün vb. mucidi, Londra Kraliyet Akademisi üyesi.

«Maddî nedenleri belli olmayan, bazı gürültüler ve eşyaların temas vâki olmadan kendi kendilerine hareketleri gibi halen malûm fizik kanunlarının hiçbirisi ile açıklanması mümkün olmayan tezahürleri bizzat gözlemledim. Ve bunların bugün en basit birer kimya olayları kadar gerçek birer vakıa olduklarına kat'i surette kanaat getirmiş bulunuyorum. Bu hususdaki kanaatim, çok uzun süren bir araştırma sonucunda elde ettiğim gözlemlere dayalı bilimsel bir inceleme mahsulüdür. (sf. 2)

«İtiraf ediyor ve acı duyarak hayretle beyan ediyorum ki, bilim adamları, Deneysel Spiritüalizm vakıalarının yorumu bahsinde bir uyuşukluk ve çekingenlik hâli içindedirler. Bir kaç bilgini biraraya getirerek bu vakıaları bilimsel yollarda tetkik etmeyi çok özlediğim halde, böyle bir komitenin kurulamayacağını kısa bir zamanda anladım. Ve bundan sonra bu işi tek başıma yapmaya karar verdim. (sf. 25)

«Bütün eserlerimi ve makalelerimi okuyanlar, ruhsal kudretlerin tezahürlerine ait, önlerine koymuş oldu-

ğum vakıaların doğruluğuna ve bunların, yalnız hakikati tebarüz ettirmek için, ciddiyetle yapılmış birer deney ürünü olduklarına muhakkak surette kani olurlar kanısındayım... (sf. 33)

«Burada ne bir faraziyeden, ne de bir nazariyeden ibaret şeyler değil, ben, kesin ve gerçek vakıaların mevcudiyetini gösteriyorum. Bunlardan kuşku duyabilirsiniz. Fakat inkâr yoluna sapmayınız. Takdim ettiğim bu müşahedeleri en sıkı bir eleştirici gözü ile inceleyebilir ve onun zayıf, hatalı noktalarını araştırabilirsiniz. Fakat bizim bu hususdaki müşahedelerimizin peşin hükümlerle birer yalan ve hayal mahsulü olduğunu söylemekte acele etmeyiniz. Deneylere girişiniz. Benim gibi büyük bir sabır ve özenle psişik ve metapsişik vakıalar üzerinde durarak incelemeler yapınız. Eğer bunu yaptıktan sonra müsbet neticeler alamazsanız bu başarısızlığınızı derhal ilân ediniz. Aksi halde [bir sonuca varırsanız], *'edebi namus ve şeref kanunu' bu hakikati kabûl etmeye sizi sevketmelidir...»* (sf. 36) (Phénomènes de Spiritualisme)

Sir Oliver Lodge: (1851-1940) Fizikçi ve yazar. Yıldırımı, elektromanyetik dalgaları ve telsiz-telgraf'ı araştırmıştır. Profesör ve Birmingham Üniversitesi Rektörü, İngiliz Kraliyet Akademisi üyesi.

«Yarım yüzyıldan beri süren süpernormal psikolojik hadiseler, yalnız halkın dikkatini çekmekle kalmamış, pozitif bilim şubesinde büyük birer otorite olan aklı başında bilginlerin de ilgisini çekmiştir. Özellikle bu vakıaların incelenimi için büyük bilgin ve edebiyatçılardan kurulmuş olan Londra Ruhsal Araştırmalar Cemiyeti 28 yıldanberi müsbet faaliyetler göstermektedir. (sf. 2-3)

«Ruhsal ve psişik vakıalar, gelişigüzel fizik sistem içinde mütalâa edilemezler. Onun içindir ki, sözgelimi,

hiçbir temas vâki olmadan, eşyanın kendi kendisine hareket etmesi veya uzaktan tesir yapmaları gibi vakıaları bir fizikçinin inkâr etmeye hakkı yoktur. Zira ancak, ışık, ses, elektrik, mıknatıslık... olaylarından bahsetmek, onun kompetansı dahilindedir. (sf. 22)

«İnsanın şahsiyeti ve zekâsının faaliyeti, ölümden sonra yalnız devam etmekle kalmaz, aynı zamanda dünyada kalan insanlarla görüşme hâline geçmek ister. Ve bunda başarılı da olur. Bu türden olan vakıaların en iyi ve basit açıklaması, ancak bu şekilde yapılır. (sf. 252)

«Ben şunu tamamen tespit etmiş bulunuyorum ki, beden dışındaki ruhlarla biz insanlar arasında görüşmek mümkündür. (sf. 261)

«Dünyada görüşmelerin, hâlihazırda yaşayan insanların birbirleriyle görüşmelerinden ibaret kalmayacağını düşünmek imkânını bize veren deliller mevcuttur. Bunlar, başka âlemlerdeki varlıkların hayat şartları hakkında şayanı itimat bilgiler vererek, bizimkinin üstünde bir bilim ve kudretleri kullanmamıza olanak vereceklerdir. (sf. 262)

«İngiliz Ruhsal Araştırma Cemiyeti'nde yapmış olduğumuz deneylerin sonucunda şunu keşfetmiş oluyoruz ki, bazılarımızca çok iyi tanınmış olan rahmetli dostlarımızdan Prof. Gurney'in, Myers'in ve Hodgson'un ruhları, muhtelif medyomlar vasıtasıyla, bulundukları âlemde yaşamakta devam ettiklerini ısrarla bize söyleyerek anlatmak için faal bir rol oynamışlardır. Ve şunu da keşfetmiş oluyoruz ki, bu bilgin dostlarımızın ruhları, hayatlarına ait sorduğumuz özel sorulara müsbet cevaplar vermektedirler. Biz bu kanaate ne kolayca, ne de çabucak varmış değiliz. Hatta mutat hayatımızda telefonla veya daktilogramla, karşılaştığımız dostlarımızın şahsiyetlerine bizi inandırmaya kâfi gelebilen mahrem özelliklerine ait bilgileri bu dostlarımızın ruhların-

dan fazlasıyla aldığımız halde, bunları bile yeter derecede saymıyor, daha kat'i deliller arıyorduk. Ve işte ancak bu delilleri elde ettikten sonradır ki dostlarımızın ruhları ile konuştuğumuza kanaat getiriyorduk. (sf. 264) (La Survivance Humaine)

«Süpernormal görüşmeleri (ruhlarla görüşmeleri) ispat eden gayretler yalnız hissimizden gelmiyor. Bu görüşmelerin doğruluğunu bilimsel alâka ve vazifeye bağlı gayemiz ispata yardım ediyor. İşte böylece gerek ben ve gerek diğerleri, uzun bir sabırla yaptığımız devamlı çabalar sonucunda elde edilen deney sonuçlarından sonra bu görüşmelerin doğru birer vakıa olduğuna kanaat getirdik.

«Ben şahsen yaptığım deneyler sonucunda yalnız hissimi kullanarak değil, zekâmı ve ilmî gayemi rehber edinerek ruhlarla konuşmanın mümkün olduğunu benim deneylerimden evvel, halen öbür âlemde bulunan Ruhsal Araştırma Cemiyeti üyelerinden oluşan kişiler ile Myers ispat etmişlerdi. Fakat, evvelce ispat edilmiş olan bir şeye yeni delilleri eklemek, eskilerin değerini azaltmaz.» (sf. 13-14)

Bu İngiliz bilgini (Myers), 30 yıllık sürekli ve kendisinin de dediği gibi, sabırlı bir çalışmadan sonra Walworth'da vermiş olduğu bir konferansta şu sözleri söylemiştir:

«Ben şu fikirde karar kılıyorum ki, [beden] *öldükten sonra insan ruhunun yaşadığının ispatı, bilimsel tetkik yolları ile kanıtlanması basit olmuş bir hakikattir.»*

Prof. Cesar Lombroso: (1836-1909) İtalyan doktoru ve kriminolojist. Pavia'da psikiyatri profesörü, Turin'de kriminal antropoloji profesörü.

«Hayatını akıl hekimliği ve kriminal antropoloji ile geçirmiş benim gibi bir insanın Spiritizm hakkında ki-

tap yazdığımı gören en iyi dostlarım, şimdiye kadarki mesaimle kazanmış olduğum ilmî şöhreti kaybedeceğimden endişe ederek bana itirazda bulundular. Buna rağmen, bu sahada çalışmayı ben bir vazife telakki ederim.

«Gerçi dostlarım bu itirazlarında haklı idiler. Zira ben de bir vakitler onlar gibi düşünüyordum. O zaman Spiritizm'in Monizm (1) ile kabili telif olmadığını sanıyordum. Fakat radyoaktivite gibi son bilimsel buluşlara da eklenerek ortaya konan deliller spirit hadiselerine dair evvelce bende mevcut olan menfî kanaatleri çürüttü. Bundan başka, Spiritizm sonuçları da Monizm esaslarına muhalif olmaktan çok uzaktır.

«Şimdiye kadar yapılmış olan ve birbirini destekleyen ve tutan Spiritizm deneylerinin sonuçları, hiç olmazsa büyük filozofların düşünüp ortaya koydukları fikirler derecesinde ve onlar kadar otoriteye sahip birer kıymet arzetmektedir. (sf. 5-6)

«Resmî bilim adamları, öbür âlemin tesirlerine ait, izah edemedikleri mevzuları ya gizlemeye veya inkâr etmeye eğilimli bulunuyorlar. Bununla beraber ben, onların nazarı itibarlarından düşmeyi de göze alarak şunu tekrar etmekte asla tereddüt göstermem ki, ölmüş insan ruhlarının müdahalesinin vaki olduğu kabûl edilmeden, Spiritizm deneylerinde vukua gelen hadiseleri sadece orada hazır bulunanların veya medyomların kendi kudretleriyle izah edebilmek asla mümkün olamaz. (sf. 175)

«Bütün inceleme ve gözlemlere nazaran, Spiritizm celselerinde görülen ruhların hayalleri, sadece bedenin küçük bir kısmının kısa bir zaman zarfında görülerek kaybolmasından ibaret bir hadise olmayıp, hatta bütün bir bedenin senelerce kendisini insanlara göstermesi şeklinde de vukua gelmektedir. Bu, o kadar canlı bir tezahürdür ki, o sırada bu fantomların (2) ağırlıkları,

ısı dereceleri ölçülebiliyor, nabızlarının atış adetleri sayılabiliyor, solunumları ve solunum havalarının kimyasal tahlil ve tetkikleri yapılabiliyor.

«Bundan başka, fantomların ruhsal karakterleri, şefkat ve merhamet dereceleri, cesaretleri, kahramanlıkları ölçülüp takdir edilebiliyor. Ve nihayet bu ruhların fantomlarının, medyomla birlikte fotoğraflarını da çekmek mümkün oluyor. (sf. 182)

«Ruhların faaliyetlerine ait vakıalar o kadar çoktur ki onların sentetik bir reconstruction'unu (3) *yapmak, bizim için mümkün değildir.*

«Ruhlar bazen nurlu bir şekilde görünürler... Sir W. Crookes ve Ch. Richet, ruhların (fantomların) tıbbî muayenelerini yapmışlar ve hararet derecelerinin normal bir insan harareti derecesinde olduğunu, nabız adetlerinin de gene normal bir insan nabız adedine eşit olduğunu, solunumlarıyla normal miktarda asit karbonik çıkardıklarını tespit etmişlerdir.

«Fantomların ilk teşekkülleri, ışık neşreden bir bulut hâlinde vâki oluyor. Fantomlar, beyaz ve çok ince bir doku (4) *ile örtülü bulunuyor. Bazen bu örtü çift, hatta üç katlı ve hatta dört katlı oluyor. Ben bu hususdaki şahsî çalışmalarım sırasında, teşekkül etmiş bulunan fantomun ağırlığı ile medyomun ağırlığı arasında dikkate değer mukayeseler yaptım.*

«Ani ölümle ölmüş olan bazı insanların evlerinde bu ruhlar gürültüler çıkarabiliyorlar veya birtakım hareketler hasıl edebiliyorlar. Ve nadiren de kendilerini gösteriyorlar.

«Fantomlar, şiddetli ışık altında eriyorlar. Ellerine dinamometre verildiği zaman, bu aleti elleriyle o kadar kuvvetli sıkabiliyorlar ki, aletin göstergesi 80 ve hatta 110'a kadar da çıkabiliyor.

«Işınlanma yetenekleri pek fazladır. Yapılan bir deneyde, bunların hızı 15 dakikada 45 km. olarak tespit edilmiştir.

«Fantomlar konuşurlar. Bazen de eskilerin hitaplarını andıran birtakım sembolik ifadeler kullanırlar. Her ruhun kendisine göre özel bir ifade tarzı vardır. (sf. 273-290) (Hypnotisme et Spiritisme)

Prof. Charles Richet: (1850-1935) Fransız fizyoloğu. Paris Üniversitesi profesörü ve Enstitü üyesi, Anaflaksi (serum hastalığı) fenomenini keşfetmiş, 1913'de Nobel Fizyoloji ve Tıp Ödülü'nü almıştır.

«Kâinat'ın hislerimizi tahrik eden ve realiteler hakkında bize bilgiler veren öyle kudretleri vardır ki, mevcut duygularımız bunlara cevap veremez. Bu, nazariye değil, bir vakıadır. Bir vakıanın izah edilmemiş olması ve bir nazariye ile ifade edilmemesi, onun mevcut olmamasını neticelendirmez. Bilakis ben iddia ediyorum ki, Metapsişik vakıalar, fizyoloji'de devrim yapacak fevkalâdeliğe haiz bir yeniliktir. Bu vakıaların bundan da daha ileri gitmeyeceğini kim bilir? Bu öyle bir yeniliktir ki, psikoloji bile bunun karşısında kökünden değişecek ve tadile uğrayacaktır. Biz şimdi bundan doğacak olan büyük neticeleri takdirden aciziz. Özetle, Sübjektif Metapsişik, bilimin kadrosuna kesin olarak nüfûz etmiştir. (sf. 7)

«İçedoğuşlar, telepatiler, temas vâki olmadan eşyanın kendi kendine hareketleri, hayallerin maddi olarak görünmesi, bazen ışıkların havada gene kendi kendine ortaya çıkması, klor, civa ve güneş gibi kör kuvvetler ve maddeler hâlinde tezahür etmiyor. Bunlarda maddenin kimyasal ve mekanik hadiselerine bağlı, kör ve âtıl karakter yoktur. Bütün bu olaylarda bir zekâ eseri, bir maksat görünmektedir. Fakat ne olursa olsun, bunlar insanda görünen maksat ve iradeye benzer (eşdeğer)

birtakım maksat ve irade tezahürleri arzediyorlar. Belki bunlar, insanın kendisinden çıkmamaktadır (yani dışarıdan gelmektedir). Zekâ, yani kavrama yeteneği, maksat, meçhul herhangi bir iradeye göre verilmiş bir karar... İşte Metapsişik olayların bütün belirgin vasfı bunlardır.

«Sübjektif Metapsişik, canlı ve cansız maddelerin yasalarından hiç birini değiştirmeye lüzum bırakmadan izahı mümkün olan zihnî hadiselerden bahseden bilimdir. Objektif Metapsişik ise, evvelkinin aksine, öyle mihaniki (organik, mekanik) tezahürler arzeder ki, bunları elde mevcut gelişigüzel mekanik kanunları ile izah mümkün olmaz. Sözgelimi, eşyanın hiç bir temas vâki olmadan kendiliğinden hareketi, tekinsiz evlerdeki hadiseler, hayallerin maddîleşmiş fantomları, havada kendiliğinden peyda olan sesler, ışıklar... gibi. (sf. 2-4)

«Metapsişiğin de diğer bütün gözlem bilimlerinde olduğu gibi rivayet ve her tür belgeleri mevcuttur. (sf. 12)

«Şurası kesindir ki, hayallerin maddîleşmesi, medyomlara ve daha bilmediğimiz diğer şartlara göre değişir. Genellikle bunlar evvelâ bulanık bir kütle hâlini arzederler. Az çok şekilsizdirler. Ve bazen de ancak görülecek kadar saydamdırlar. Bununla beraber gene bu hâlinde iken bunlara el ile dokunulabilir. Ve gene bu hâlde iken bunlar dışarıda bazı mekanik tesirler yapabilirler.

«Bazen de ektoplazma dediğimiz hayallerin bu maddî cevherleri, organların şekillerini alabilir. Bu organlar, ilk oluşumları anında, çok nazik ve incedirler. Yavaş yavaş tam formunu alırlar.

«Bu ektoplazma (4) *bazen de bir hamur halinde bulunur. Medyomun ağzından çıkar, dışarıda bir insan halini alır.*

«Genellikle materyalizasyonlar (hayallerin maddeleşmesi) evvela bir taslak halinde peyda olur. Ve bilâhare tam bir insan şeklini alır. Başlangıçta bu organların girinti ve çıkıntıları yoktur. Tıpkı bir resim tablosuna benzer. Bazen de bütün girinti ve çıkıntısı ile tam bir organ halini alır. (sf. 611-612)

«Maddileşen hayaller, yalnız insan şeklinde olmaz. Canlı eşyalar da maddileşebilir. Sözgelimi, elbiseler ve diğer eşyalar gibi. Genellikle fantomların üzerlerinde görülen elbiseler, tüldendir. Ve genellikle beyaz renktedir. Hafif musolin de (5) *olur. Musolin evvela beyaz bir bulut halinde görülür. Sonra yavaş yavaş yoğunlaşır, ve bazen de ışıklı olur.* (sf. 620)

«El hayallerinin maddileşmesi, kesinlikle vâki bir gerçektir. Tıpkı yüz hayalleri gibi el hayalleri de maddileşir. (sf. 621) (Traité de Métapsychique)

Prof. W. J. Crawford: Belfast Üniversitesi'nde tatbikî mihanik profesörü idi.

«Yaptığım bütün psişik deneylerdeki neticeler; masaların kendi kendilerine hareketleri, eşyanın hiç bir el dokunmadan yerden havaya kalkarak, havada uçarak dolaşmaları, ortada maddî bir neden olmadan eşyada birtakım darbe seslerinin hâsıl oluşu,... gibi hadiseler ne medyomun, ne de celsede hazır bulunanların, ne şuurla, ne de şuursuzca yapabilecekleri herhangi bir hile veya müdahale sözkonusu olmadan tezahür eden gerçek vakalardır. (sf. 35)

Hatta bu bilim adamı gözlemlerinden o kadar emin bulunuyor ki, bunlar hakkında açıklayıcı bir nazariye de ortaya koyuyor:

«Özetle, operatörler (operatör ruhlar) evvela celsede hazır bulunanların beyinlerine, sonra da sinir sistemlerine tesir ediyorlar. Bu tesir sayesinde asabi sistemden küçük partiküller ve belki de moleküller ayrılı-

yor. Ve insanların parmaklarından, ellerinden veya başka yerlerinden dışarı çıkıyor. Böylece serbest haldeki partiküller meknî bir enerjiye sahip bulunuyorlar. Bu meknî kudret sayesinde partiküller, herhangi bir insanın sinir sistemi üzerinde birtakım tesirler meydana getiriyor. Partiküllerin bu cereyanı, celsede hazır bulunanların sinir sistemlerinde böylece dolaşıyor. Ve dolaştıkça da kuvvet kazanıyor. Tekrar medyoma döndüğü zaman bu kudretler en yüksek tansiyon derecesine ulaşmış bulunuyorlar. Ve kendilerine medyomdan büyük bir kudret daha alıp ekledikten sonra tekrar celsede bulunanlara dönüyor. İşte bu durum, bütün celse boyunca sürüyor. Tansiyon derecesi yeterli miktara yükseldiği zaman cereyan duruyor.Ve bütün partiküller medyomun sinir sisteminde toplanıyor. İşte ruhlar, tansiyonu yeterli derecede artmış bulunan bu partiküllerin tesirlerinden faydalanarak medyomun bedeninden kaba maddeleri ayırıyorlar ve bu maddeler vasıtasıyla da dışarıda psişik tezahürleri meydana getirebiliyorlar. (sf. 130)

«Ben, Goligher celsesinde husule gelen psişik hadiselerin, mekanik açıdan tezahürlerini şahsî kontrolum altında ve kendi iradem dahilinde araştırdıktan sonra, bu vakıaların doğruluğuna inandım. Şunu da ispat edebileceğime kani bulunuyorum ki, bu hadiseler, normal adele kuvvetinin dışında ve adele ile yapılabilenden daha genel ve geniş bir kategoriye ait vakalardır. (sf. 163) (Mécanique Psychique)

Dr. Eugene Osty: Uluslararası Metapsişik Enstitüsü Başkanı.

«Bu kitabı neşretmekle, Fransız seçkin bilim adamlarının nazarı dikkatlerini supra-normal hadiseler üzerine çekmek istiyorum. Ben şöyle düşünüyorum ki, irade ile tekrar tecrübesi mümkün olan ve tecrübe neticesinde toplanmış olan gözlemler ve bu gözlemlere daya-

nan vakalar, kısa bir zamanda psikolojinin sınırlarını harikulâde bir hızla genişletecektir. Hiçbir akıllı ve aydın insan, hayatın en mükemmel ve insan varlığının en önemli bir realitesini şahsî deneylerle tetkik etmekten kendisini alıkoyamaz.

«Ben öyle tasavvur ediyorum ki, düşünce fonksiyonunun psiko-fizyolojik izahında çok yavaş ve yüzeysel bir ilerleme kaydedebilmek için maharetle ve uzun zamanını sarfeden üniversite psikologlarının şimdiye kadar meşgûl oldukları sahaların önemini çok geride bırakan bu paranormal ruhsal olayların varlığını tahkik etmek için büyük bir istek göstereceklerdir. (sf. 9) (La Connaissance Supra-normale)

Raporumun uzamaması için, daha bir çok bilginin psişik ve metapsişik mevzular lehindeki yorumlarına ait belgeleri arzetmekten çekiniyorum. Yalnız son olarak 1922-1923'de Paris'teki Uluslararası Metapsişik Enstitüsü Başkanı Dr. Gustave Geley yönetiminde tertiplenmiş olan, 34 Fransız ve yabancı bilim adamından müteşekkil ilmî bir tetkik komitesinin imzalarını taşıyan bir raporu da bir belge olarak takdim etmek istiyorum. Bu belge, Metapsişik ve psişik hadiselerin doğruluğunu bilim adamlarının resmen kabûl etmiş olduklarını ve neticede resmî bilim kuruluşlarından bu vakıaların tetkiki icap ettiğini göstermektedir. Bu belgenin nasıl ve kimler tarafından hazırlanmış olduğunu asıl kaynağından, iktibas ettiğim yazılarla arzediyorum:

Dr. Gustave Geley: (1865-1924) Uluslararası Metapsişik Enstitüsü Başkanı.

«Seri halinde yapılan bu celselere, Parisli ve yabancı aydın bilim adamlarından oluşan 80 kişi katıldı. Ve neticede hepsi de vakıaların doğruluğuna kanaat getirdi. Ayrıca raportör olarak ayrılan 34 mesai arkadaşımız, bütün celselerin sonunda, aşırı fikirleri kapsa-

mamakla birlikte çok ılımlı, fakat vakıaların doğruluğunu tasdik eden aşağıdaki raporu tanzim etti. Bu raporda zikrolunan vakıalar, bu celselerde görülen vakıaların hepsi değildir. Ancak bunların içinde istisnasız herkes tarafından görülebilinmiş olanlar seçilmiş ve zikredilmiştir.

34 bilim adamının imzasını taşıyan raporun sureti:

«Bazen Uluslararası Metapsişik Enstitüsü binasında, bazen de birlikte olduğumuz arkadaşlardan birinin evinde medyom Jean Guzik ile yapılmış olan bir seri Metapsişik deneye katılarak bu deneylerden edinmiş olduğumuz izlenimleri şu şekilde, özetle tespit ediyoruz:

1 — Medyomun kontrolü:

«Medyom en aşağı, bir gün içimizden iki kişinin huzurunda, celseden evvel tamamiyle soyundurulup, kendisine cepsiz bir pijama giydirildikten sonra celse odasına sevkedilmiştir. Celselerin devamı boyunca, sürekli olarak, iki tarafında gözlemcilerden iki kişi oturuyordu. Bu gözlemciler, elleriyle kendi taraflarında bulunan elinin küçük parmağını sımsıkı tutuyordu. Bundan başka ayrıca, gözlemcinin sağ eli medyomun sol eline, ve soldaki gözlemcinin de sol eli medyomun sağ eline ince bir kurdela ile bağlanıyor ve mumlanarak I.M.I. mühürüyle mühürleniyordu. Öyle ki, medyomun elinin serbest kalabilmesi için muhakkak bu kurdelanın kesilmesi lâzımdır.

«Hepimiz görüyorduk ki, bütün celsenin devamı boyunca medyom tamamen pasif halde kalıyordu. Metapsişik mühim olaylar oluşmaya başlayınca, medyomun vücut ve elleri de titremeye başlıyordu. Fakat bundan başka, onun vücudunda en ufak bir şiddette bile hiç bir hareket görülmüyordu. Yalnız ilerde belirteceğimiz bazı olayların, hazirun (6) tarafından gözlemlenmesini kolaylaştırmak için, medyom arasıra, elini, bağlı bulunduğu gözlemcinin eliyle birlikte arkaya doğru götürüyordu.

2 — Hazirunun kontrolü:

«Celsenin devamı boyunca bütün hazirunun elleri zincirleme olarak birbirine bağlı bulunuyordu.

3 — Salonun kontrolü:

«Celseden evvel salonun kapıları kapatılarak içerden kilitleniyordu. Aynı zamanda da kapılar bağlanarak mumlanıyor ve birimiz tarafından imzalanarak mühürleniyordu. Oda da evvelden hiç bir yabancının saklanabilmesine müsait olmayacak şekilde sade ve basit olarak döşenmiş bulunuyordu. Bir sahtekâr tarafından oda döşemelerinin celse esnasında kaldırılarak dışardan aramıza karışması düşüncesini bertaraf etmek için de ayrıca şu tertibat alınmıştı.

a — *Her celseden önce, diplomalı bir mimar tarafından celse odası uzun uzadıya muayeneye tabi tutuluyor, tavan-döşeme ve duvarın normal durumda oldukları tespit ediliyordu.*

b — *Her celseden önce, döşemelerin üzerine ince rendelenmiş tahta tozu dökülüyordu. Tâ ki, celse esnasında şayet döşeme tahtalarından biri aşağıdan itilerek kaldırıldığı takdirde celse sonunda belli olsun. Fakat celse sonunda böyle bir şeyin vukuuna dair hiç bir belirti tespit edilemiyordu.*

c — *En müsbet celseler, çok itimat ettiğimiz âlim arkadaşlarımızdan dört kişinin evinden birisinde yapılmış bulunuyordu. Bu dört kişi: Prof. Ch. Richet, Prof. Guneo, Dr. Bord, Dr. Bour idi. Bütün bunlara rağmen, netice daima müsbet çıkıyordu.*

4 — Hadiseler:

«Hâlihazırdaki ilmî bilgilerle izahı mümkün olmayan bir çok hadiseleri müşahede ettik. Bu hadiseler arasında bazıları, bütün celselerde görülmüyordu. Meselâ. alçıda kendiliğinden peyda olan birtakım izler veya havada kendiliğinden hâsıl olan ışıklar ve bu ışıklara

eşlik eden birtakım temas hisleri ve gürültü halinde sesler gibi. Bundan başka, bazı hadiseler de bütün deneyciler tarafından görülememişti. İşte, çok önemli olmalarına rağmen, bu hadiseleri, müşterek olan bu raporumuzda zikretmedik. İhtiyati bir kayıtla çıkardığımız bu hadiselerden başka, hepimiz tarafından görülen ve kanaat getirilen hadiseleri iki guruba ayırarak kaydediyoruz:

a — *Muhtelif eşyaların hiç bir kimse tarafından dokunulmadan kendi kendilerine hareket edip yer değiştirmeleri. Bu yer değiştirme, bazen geniş bir saha dahilinde vâki oluyordu. Yani eşyalar 1,5 metrelik bir saha dahilinde yer değiştiriyorlardı. Bu sırada, herhangi bir hafıza aldanışına veya bir halüsinasyona kurban gitmemek için bu eşyalar yapıştırılmak suretiyle önceden belirli yerlerde tesbit edilirdi.*

b — *Murakıpların kollarına, başlarına, sırtlarına birtakım temaslar vâki oluyordu. Bunlar çok sık görülüyordu. Bazen celse sonunda, medyom henüz trans halinden kurtulmadan elini, kendisine bağlı bulunan murakıbın eliyle birlikte arkaya doğru uzatırdı. O zaman murakıbın kolunu arkada bulunan biri yakalardı.*

«Biz burada daha fazla izaha girişmeksizin sadece şunu tasdikle yetiniyoruz ki, medyom Jean Guzik tarafından husûle getirilen metapsişik hadiseler ne ferdî veya kollektif illüzyon veya halüsinasyon nazariyesi ile ne de herhangi bir hile veya hokkabazlıkla izah edilemez.

«Bu rapora imzalarını atan tetkik komitesi azaları:

Dr. Gunéo : Paris Tıp Fakültesi cerrahi prof. ve klinik şefi.

Camille Flammarion : Fransız Astronomi Cemiyeti'nin kurucusu ve başkanı ve Juvisy Rasathanesi müdürü.

Dr. Fontoynont	: Paris hastaneleri eski enterni ve Madagaskar Tıp Mektebi müdürü.
Dr. Gustave Geley	: Paris hastaneleri eski enterni, Tıp Fakültesi laureat'sı - tez birinciliği ödülü.
Comte de Gramont	: Bilim doktoru, Fransa Enstitüsü azası.
Dr. Humbert	: Kızılhaç hıfzıssıhha servisi başkanı.
Dr. Lassabriere	: Paris Tıp Fakültesi Laboratuvarı başkanı.
Prof. Leclainche	: Fransız Enstitüsü azası, genel müfettiş. Ziraat Nezareti sıhhat servisi başkanı.
Sir Oliver Lodge	: İngiliz Kraliyet Cemiyeti azası. Fizik bilgini.
Prof. Mestre	: Paris Hukuk Fakültesi profesörü.
Dr. Moutier	: Paris hastaneleri sağlık enterni.
Dr. Osty	: Metapsişik Enstitüsü başkanı.
Marcel Prevost	: Fransız Akademisi azası.
Prof. Ch. Richet	: Paris Tıp Fakültesi fizyoloji profesörü ve Fransız Enstitüsü ve Akademisi azası.
Dr. Ch. Roux	: Paris hastaneleri sabık enterni.
Prof. Santoliquido	: Birleşmiş Milletler nezdinde Kızılhaç delegesi.
Prof. Valley	: Devlet sıhhat araştırmaları laboratuvarı başkanı.
Dr. Benjamin Bord	: Paris hastaneleri sabık enterni.
Dr. Bour	: Malmaison sıhhat evi müdürü.
Dr. Stephen Chauvet	: Paris hastaneleri sabık enterni.
Capitaine Despres	: Politeknik okulu mezunu.
Paul Gimisty	: Edip, Petit Parisien gazetesi başyazarı.
Georges	: İlim lisansiyesi, Mühendis, E.S.E.
Jacques Haverna	: Dahiliye Nezareti Şifre ve Fotoğraf servisi başkanı.
D. Hericourt	: Dépêche de Toulouse gazetesi müdürü.
Komutan Keller	: Mareşal Fayolle'ün Erkânı Harbiyesi.
Michaux	: Yollar ve köprüler genel müfettişi.
Rene Sudre	: Edip.
Joseph Ageorges	: Edip.
Bayle	: Ilim lisansiyesi, Polis Müdürlüğünde adlî tahkikat servisi şefi.
Dr. Rehm	: Edip.
Dr. Bourbon	: Hastaneler sabık enterni (sf. 204-209)

Bu imzaların fotoğrafı mezkûr kitabın 308'inci sayfasındadır. (L'Ectoplasmie et la Clairvoyance)

Bugünkü dünya durumu içindeki Metapsişik çalışmalar, Üniversite mahafilini daha yakından ilgilendirici ve hatta üniversite bünyesine de girici bir mahiyet almış bulunmaktadır. Bu hususta elde etmiş olduğum bazı vesikaları yüksek makamınıza arzediyorum. Bu vesikaların müfadına göre, hâlen bütün dünyada ciddî akademisyenler arasında çok önemli şahsiyetlerin psişik ve metapsişik bahislerle doğrudan doğruya ilgilenerek, onları ehemmiyetle takip ve hatta dersler, konferanslar, kitaplar vasıtasıyla da etrafa ve ilim mahafiline yaymaktadırlar. Ve bazı yerlerde de artık üniversite binaları dahilinde, muhtelif şekillerde bu konular tedris edilmektedir. Bunları kısaltarak şöylece arzediyorum:

1 — Amerika'da, American Society for Psychical Research isminde bir ruhî araştırmalar cemiyeti vardır. Bunun başkanı, College of the City of New York'un psikoloji şubesi başkanı Prof. Cardiner'dir. Bu cemiyetin hâlen 680 azası vardır. Bunların hepsi ilim adamı ve aydın kesime mensup kimselerdir. Bunların içinde tanınmış olarak, özellikle Georges Hyslop ve Antropolojist Margared Mead, New York Times başyazarı Waldemer Kaemffret, Duke Üniversitesi parapsikoloji (Metapsişik) Müderrisi Prof. Dr. J. Bj. Rhine ve ünlü romancı Mc. Kinleykantor gibi kimseler vardır. Bu cemiyetin çalışmalarıyla Harward Üniversitesi, Philadelphia'da Pennstate Üniversitesi ve California'da Stanford Üniversitesi ve nihayet New York'da Columbia Üniversitesi çok yakından ilgilidir. Ve neşriyatını izlemektedirler.

2 — Amerika'da Milwaukee'de National Spiritualist Association isminde, fevkalâde ilmî deliller toplayan bir ilmî müessese vardır.

3 — Stockholm'da, dört sene evvel parapsikoloji araştırmalar derneği kurulmuştur. Bunların azaları mühendisler, doktorlar ve profesörlerdir.

4 — Gene Stockholm'da psişik araştırmalar derneği vardır. Bu derneğin başkanı olan ve senelerden beri araştırmalar yapan Eira Hellberg bu konunun üniversiteye kabûlünü temin etmeye çalışmaktadır. Bu maksatla açılan kampanya başarılı olmak üzeredir.

5 — Stockholm Yüksek Teknik Okulu profesörü Torben Layrent, okul dahilinde talebeleri ile parapsikoloji (Metapsişik) çalışmaları yapmaktadır. Bu mesainin resmî bir hüviyet almak üzere olduğu anlaşılıyor.

6 — Prof. Olle Holmberg psikometri konusunda radyoda konuşma yapmış ve müsbet görüşünü açıklamıştır.

7 — Cambridge Üniversitesi'nde ruhî mevzuların geliştirilmesi için bir tahsisat mevcuttur. Oxford ve Londra Üniversiteleri'nde de bu sahada profesörler arasında faaliyet vardır.

8 — Halen bu üniversitelerde bu sahada çalışan Dr. Bendit, Dr. S.G. Soal, mühendis Kapp Pender gibi şahıslar vardır. Bunlardan başka, erkânı harbiye genel reisi sabık Mareşal Lord Dowding, Oxford Üniversitesi'nden mantık profesörü H. H. Price, M. M. Moncrieff, A. W. Osborn, Arthur Fintlay, Duke Üniversitesi parapsikoloji profesörü Dr. Rhine, Londra Üniversitesi profesörlerinden Dr. Hettinger vb. gibi bilim adamları, doğrudan doğruya psişik ve parapsikolojik yani metapsişik mevzuları ciddiyetle ele almışlar, bu sahada dersler, konferanslar vermekteler ve kitaplar yazmaktalar ve üniversitelerde muntazam konuşmalar yapmaktalar ve gene sitelerde kurslar halinde veya dernekler halinde çalışmaktadırlar. Cambridge'de olduğu gibi, bazen de temin edilmiş burslarla program dahilinde muntazam dersler takip etmektedirler.

9 — Son yüzyılda hızla ilerleyen ruhî bilgilere ait çalışmalar, çok müsbet bir seyir takip etmiş ve bu si-

rada büyük ilim adamlarının bir çok kitapları çıkmış ve bu kitaplar tam bir bilimsel hüviyet içinde, bir çok mevsuk ve ispatlı delil ve müşahedeleri tetkik sahasına koymuştur.

Netice: Raporumla takdim edilmiş olan vesikalara dayanarak saygıyla arzetmek isterim ki, üç seneden beri Istanbul'da resmen kurulmuş bulunan başkanı olduğum *'Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Cemiyeti'*nin de (7) meşgûl bulunduğu ruhî sahadaki ilmî bahislerin ehemmiyeti gün geçtikçe artan bir alâka ile dünya ilim otoritelerinden mühim bir kısmı tarafından kabûl edilmiş ve bu sahada çalışmaların bir an evvel başlanması lüzumu hissedilmiştir.

Keza, ilişik liste ile arzettiğim kitapların da bütün dünya ilim adamlarının en ilerde olanlarını bile meşgul edecek mevzu ve hadiselerle dolu olması, bu ruhî mevzuların ilim çatısı altında ve bütün şarlatanlıktan ve istismarcılıktan uzak bir tarafsız çalışma ile ele alınmasının ilmî bir zaruret olduğunu göstermektedir. Bugün teknik ve bilgi hayatında bir tenekecilik, bir ayakkabıcılık ve bir doğramacılık bile bir ciddî müessesede çalışma mevzuu ittihas edilirken ve buna haklı olarak bir zaruret halinde bakılırken, bütün dünyayı, bir asrı mütecaviz zamandan beri şiddetle ilgilendiren ve bir çok insanın derin merakını haklı olarak tahrik eden, bilhassa *'insanın kendi öz varlığıyla doğrudan doğruya ilgili ruhî mevzuların'* üniversite muhiti gibi ilim ve ışık kaynağı olan bir müessesenin dışında kalması muvafık olmasa gerektir.

Müşahede ve tecrübe sahasına arzolunan her mevzuun elbette doğru olduğu kadar yanlış tarafları da bulunabilir. Fakat bir ilim mevzuunda doğrulardan yanlışları da ayıklamak, ayrıca bir çalışmayı gerektirir. Ve bu ancak bu işlerde kompetan olan kimselerin yapacağı işlerdendir.

Psişik ve Metapsişik bahisler, Üniversite'nin muhtelif şubesini, muhtelif şekil ve derslerde alâkalandırır. Bu hususta da ayrıca emir buyurulduğu takdirde lüzumlu olan izahatı arzetmeye hazırım.

Bütün medenî dünyada gittikçe, günden güne üniversite hayatı ile bağdaşmaya başlayan ve hatta artık üniversite bünyesine yarı resmî olarak da girmiş bulunan ruhî mevzuların Türk Üniversiteleri'ne kabûlü, yalnız bir çok Türk aydınını sevindirmekle kalmayacak, eldeki vesaikten anlaşıldığı gibi, bütün dünya aydınlarından bu yüksek mevzularla uğraşan ilim adamlarını da sevindirecek ve manen takviye etmek suretiyle bütün dünyanın irfan hayatında büyük faydalar sağlayan kıymetli neticeler doğuracaktır. Ve bu itibarla da, gelecekte büyük inkişaflar kaydedeceği muhakkak bulunan geniş bir ilmin üyeleri arasında memleketimiz de kemali iftiharla ön saflarda yer tutmak hak ve selâhiyetini kazanmış bulunacaktır.

Bu imkânları memleketimize kazandırmakta önayak olan zevatın bu hususdaki çok değerli ve hayırlı istek ve gayretlerini saygıyla karşıladığımı arzeder ve gene bu hususta hisseme düşecek vazifeleri emredildiği takdirde bütün gayretimle ve icabedecek fedakârlığı da göze alarak seve seve yapacağımı saygılarımla arz ederim.

«İnsan bilgisine ve mukadderatına dair çok geniş ve sonsuz bir çalışma sahası vardır. Bu hususta mevcut bol materyallerden istifade edebildiği takdirde beşeriyetin tekâmül yolundaki inkişâfı şüphesiz hızlanacak, bugünkü soğukluk, huzursuzluk bütün sebepleriyle birlikte insanların arasından yıkılıp gitmeye yüz tutacaktır. Fakat dünyanın şu anda donmuş, kökleşmiş ve idealleşmiş maddî geri hırsları insanların gözüne kalın bir perde hâlinde gerilmiştir. Bugünkü beşeriyette henüz onu söküp atabilecek ruhî enerji yoktur. Bu hâl, şimdilik pek küçük bir zümreye münhasır kalan bu yüksek konunun mütalâasına yayılma imkânı vermemektedir. Bununla beraber tekâmül zaruretine inanan herkes gibi biz de bu karanlık durumun muvakkat olduğuna ve insanların bugünkü, bilmeden kendiliğinden tahayyülleriyle yaşattıkları kâbuslardan bir gün kurtulacaklarına kâni bulunuyoruz.»

2. BÖLÜM

EVRİM, KÂİNATLAR VE VAZİFELER

Dünya'mn evrim serisi'nin İlâhî Hiyerarşisi'ne dahil ve yüksek bir aksiyoner olan Bedri Ruhselman dünya isimli varlık, dünya evrim serisinin üzerindeki beşerî evrim olayının gerçekleştirilmesinde çeşitli vazifeler gören yüksek bilgi önderleri'nden birisidir. Kendisinin çeşitli kitaplarından derlenen aşağıdaki yazıda, varlıkların Kâinatlar bünyelerindeki evrimlerini, genelden özele ve özelden genele son derece iyi bir etüdle bağladığını okuyacaksınız. Bu, çok geniş bir anlayış ve seziş ufukları veren sentetik görüşler, varlıkların, sonsuz evrim yolcuları olduklarının da kabûlünü zihinlere yerleştirerek, insanları, evrensel insanlar yapmak bakımından son derece önemlidirler. Her tutunduğu dala yapışıp kalmak kusurundan, insanoğlu, ancak evrensel kimliğine ulaşmakla arınabilir. Bu bakımdan, aşağıdaki yazı çok önemlidir ve defaatle okunmalıdır.

İnsanın, hakiki mânâ ve şümûlü ile öz varlığına dönebilmesinin, Allah'ı duyabilmesinin, Allah'ın İradesi'ne her şekilde uygun, mesut ve bahtiyar bir varlık olabilmesinin doğru yolu, yani sırât-ı müstakîmi vardır. Bu yolun kapıları, insanın Kâinat'ta geçireceği muhtelif maddî hayatlarındaki tekâmül safahatının icabatına uyarak, etrafındaki hadiselerle, varlıklarla, Allah'ın Murâdı'na ve Rızâsı'na mutabık bir şekilde vâki olacak devamlı münasebatına ait her türlü faaliyette bulunabilmesi lüzum ve zaruretlerinin tahakkuku nisbetinde açılır.

Kâinat'ta dünya dışı öyle sonsuz ve nihayetsiz ruh hayatları ve âlemleri vardır ki, oralarda varlıkların tek başına kalarak kendi durumlarına gene bizzat kendilerinin çeki düzen vermesi icabedeceği zamanlar ve anlar gelecektir. İşte, kimseden ne bir fikrin, ne bir nasihatin, ne bir tesellinin ve ne de bir yardımın gelmediğini his-

settikleri bu anlar, insanların tekâmülleri için geçici olan hayat safhalarından birer parçacıktır. Dünyada iken tam bir hürriyet içinde vicdanlarıyla başbaşa kalarak onların direktiflerine uymak suretiyle kendilerini bu safhalara hazırlayamamış olanlar, bu hâl karşısında çok büyük zahmetlere ve sıkıntılara düşeceklerdir, ki bu da onların ruh hayatlarında azap ve işkence ile geçirecekleri birer merhale olacaktır.

Kâinatlar içinde, varlıkların kaabiliyet ve fonksiyonları, birbirine nisbetle daha yüksek bahşayişlere sahip oldukça, onlarda mevcut ve meknuz İlâhî Kudret'in tecelliyatı o nisbette artar ve şümullenir. Kâinatlar arasında pasif durumdan aktif duruma geçmiş olan ruhların, elbette diğer varlıklar arasında, bu bahşayişlerinden en çok nimetlenmiş ve müstefit olmuş bulunduklarını kabûl etmemiz lâzım gelir.

İnsanın, içinde taşıdığı kudret sonsuzdur. Ve bu sonsuzluk, o kudretin sonsuzluğunu icap ettiren bir hâldir. İşte bu inkişâfın adına biz, tekâmül diyoruz. Tekâmül sonsuzdur ve daimi bir seyirle durmadan yürür gider. Şu halde, tekâmül vâki oldukça ruhun artan bütün melekeleri gibi, idrâki de artacaktır. İdrâk arttıkça, ruh'ta meknuz olan ilâhî ihtizazlar hakkındaki anlayış ve duyuş imkânları da o nisbette çoğalacaktır. İşte bu ihtizazların ve kudretlerin artması neticesinde meydana gelen hadiseler, büyük birer kıymet olarak ruhun Kâinat'ta aktif, kudretli ve yapıcı bir unsur haline girmesine yardım edecektir ki, tekâmülden bizim şimdilik beklediğimiz gayenin ilk merhalesi de budur. Ve ruhlar, tekâmül ede ede birer ilâhî unsur, Allah'ın Kanunları'nı yerine getiren birer hizmetkâr, ilâhî işlerde bütün varlıkları ile gönüllü birer vazifedar hâlini alacaklardır, sözünün mânâsı da bu suretle izah edilmiş olur.

İçlerindeki nuru, yani ilâhî kudretin yüksek tecellîyatını gördükten sonra, ondan almış oldukları hızla, yerlerinden birer ok gibi fırlayıp ilâhî vazifelerini idrâk etmek yolunda harekete geçen insanlar, büyük ve hakiki saadetin eşiğine ayaklarını basmış olurlar. Bunlar, içlerindeki o muazzam kudretin ilcâsı ile, kendi takat ve tahammülleri derecesine göre, evvelâ insanlar arasındaki insanlık vazifelerini, ilâhî kanunlara mutabık olarak ifa etmekle işe başlarlar. Dünyada iken, hemcinslerine karşı, sevgi başta olmak üzere, insanları birbirine yaklaştırıcı ve bu suretle Kâinat'ın nizam ve umumi ahengine varlıkları sevkedici yardım, şefkat, merhamet, fazilet ve bilhassa feragat ve fedakârlık gibi, insanı Allah'a yaklaştırıcı hisleri beslemeğe ihtiyaç hissederler. Ve asıl ehemmiyetli olanı da, hareketlerini bu hislerine uydurmayı kendilerine bir şiar edinmiş olmalarıdır. İşte dünyada iken, böyle tevâzu ile başlanan bu ilâhî vazifeler, öbür âlemlere intikâlden sonra, bundan daha çok geniş ve şümullü şekiller alır ve insanı büyük saadetlerin kaynağı olan yüksek âlemlere doğru yıldırım süratiyle çekici hareketler, birbirini takiben onun ruhunda canlanmaya başlar. Böylece, bir insan artık, Allah yolunun korkusuz, endişesiz, istikbalinden emin, kudret sahibi, kahraman bir yolcusu olur. Ve artık onun kaderi, çok yükseklerde bulunur. Bu yüksek kader içinde, hiçbir insanoğlunun aklına bile gelmeyecek olan hazlar, sevinçler ve saadetler mevcuttur. Bu kadere ve nasibe ulaşabilmiş insan, Allah yolunda diğerlerine nazaran çok ilerlemiştir. Ve bu suretle o, kendisini süflîlikten kurtarmış, yüksek duygu, düşünce ve kudretlerin sahibi hâline sokmuştur. O artık karanlıkların meçhul kalmış âvâre bir şaşkını değil, Allah'ın, kendisine büyük vazifeler vermesi lütfuna lâyık olmaya çalışan ve aldığı vazifeleri sonuna kadar ifa etmek için

göstereceği fedakârlığı büyük bir zevk edinen, yüksek âlemlerin aydınlığı içinde güneş gibi parlak bir varlık, bir büyük kıymet ve her zerresinden bir saadet tufanı fışkıran bir nur kaynağıdır.

Ulu Tanrı, hepimize mukadder kıldığı bu büyük günlere bir an evvel kavuşmamız için lüzumlu kudretlerin başında bulunan imanı, sevgiyi ve fedakârlık hissini ruhumuzda süratle inkişaf ettirici sebepleri lütfen halk buyursun. Bizleri, ilâhî yolun sadık, hakiki ve bütün menfaat duygularından azade temiz kalpli, iyi niyetli yolcularından eylesin. İnsanlığı bu saadet verici yüksek ve temiz yoldan her an biraz daha uzaklaşmaya sevkeden bütün nefsanî, hotgâmca ve düşmanca ihtirasların zebûnu olmaktan korusun.

Ruhun Kâinat'taki bütün maddî hayatını ancak bir tek dünya hayatından ibaret sananlar ve bundan evvel ve sonra, ruhun yalnız mânâ âleminde yaşadığına zâhib olanlar, kendilerini gene nisbeten mahdut bir madde kâinatı içinde görmekten kurtaramamış ve binnetice hayat sahalarını daraltmış ve gayelerini çok kısa mesafelerdeki birer son menzil mefhumuna bağlamış kişilerdir. Halbuki ruhun maddî âlemlerdeki hayatının tekâmül etmek için hikmet-i vücûdu bulunduğunu ve bir tek dünya hayatının da tekâmül etmeye yeterli gelmeyeceğini, gerek bir dünyanın ve gerek namütenahi dünyaların çeşitli hayat şartlarının ruhlar için ebedî tekâmül yollarında birer vasıtadan ibaret bulunduğunu ve bunların her birinin (-hiçbir vakit sonu gelmeyecek-) birbirinden daha üstün, daha mükemmel tekâmül merhalelerini hazırlayıcı birer konak olduğunu bilmek, takdir etmek ve anlamak lâzımdır.

Kâinat'ta tahakkuk eden İlâhî İrade Kanunları, ruhların tekâmülleri için hazırlanmış ilâhî yolların istikametlerini çizer. Bu kanunların icaplarından ne kadar iyi

ve yolu ile istifade edilirse, varlıkların tekâmül yolundaki yürüyüşlerinin hızları o kadar artar. Bir kanunun icabını hiç bir varlık, doğrudan doğruya değiştirmeye muktedir değildir. Ancak, her kanunun icabı başka başka kanunların icaplarından faydalanılarak tâdil veya tebdil edilebilir. İşte insanların iradelerinin serbest olarak kullanılması ifadesinin mânâsı bu noktaya matuftur.

Muhtelif kaynaklardan toplanmış bilgilere dayanarak edinmiş olduğumuz kanaate göre, biz ruhun hayatının maddî kâinatta başlamadığına kâni bulunuyoruz. Bu bakımdan da ruhların mebdei ve hilkati bizim duygu ve düşünce sahamızın tamamiyle dışında kalır. Ruhta meknuz bütün melekeler ancak kendilerine tezahür zemini buldukça inkişâf eder. Ve ruhların sonsuz melekâtının inkişâfına yarayacak sonsuz tezahür zemini vardır. Bu sahalar kâinat içinde kâinatlardır ki biz bunlardan ancak bir tanesini yarım yamalak anlayabiliyoruz. Ve buna madde kâinatı diyoruz. İçinde bulunduğumuz hâlde, bu kâinat hakkındaki bilgimizin ne kadar noksan olduğunu evvelce söylemiştik. O kadar ki, kâinatımızın füshati içinde bittabi mahdûdolması lâzım gelen ruhî hayatımızı bile namütenahî addetmekten kendimizi kurtaramadık. Halbuki bu kâinatlardan daha tükenmez, daha şümûllü ruhun melekelerine inkişaf zemini olacak diğer kâinatlar içinde bizim bu kâinatımız, sonsuzluğa nazaran bir hiç mesabesinde kalır.

Ruhlar kendilerini Hâlik'a yükseltecek, yani O'nun kanunlarıyla kendi varlıklarını tevhidedip her sahada onlara âmil olabilecek duruma kendilerini namzet kılan ve sevkeden melekelerini inkişâf ettirmek zaruretindedirler. İşte kemâl dediğimiz şey bu zaruretin tahakkukudur. Bu nasıl olur?.. Bunun nasıl olabileceğini düşünmezden evvel tabiat kanunları altında yâdettiğimiz

İlâhî Kanunlar'ın derece-i şümûlünü ve sonsuzluğunu düşünmek lâzım gelir.

Madde kâinatında doğmuş bir ruh, ondan evvel daha birçok kâinatlardan geçmiş bulunuyordu (8). Nitekim sonsuz gördüğümüz kâinatımızdaki tekâmülünü tamamladıktan sonra o, diğer kâinatlarda da ebediyet içinde doğup yaşamakta devam edecektir. Ruhun ebedî hayatı hakkındaki sezişlerimiz bize bu kanaati veriyor. Bunlar hangi kâinatlardır?.. Kimbilir!.. Fakat şimdilik bize bunların ne isimleri, ne de şekilleri lâzım değildir. Zira maddî kâinatımız henüz bize daha çok ve çok zamanlar mesken olmakta devam edecek ve bize zaman kavramımızla ölçülemeyecek bir ebediyet içinde sayısız inkişaf merhalelerini hazırlayacaktır. Bu yüzden, ruhların bu kâinattaki olgunluk derecelerini ne evvelki kâinatlardaki ve ne de gelecek kâinatlardaki hâlleriyle karşılaştırmak mümkün ve lüzumlu değildir.

Ruhun olgunlaşması deyince, aklımıza, onun melekelerinin maddî kâinattaki melekelerinden ancak kavrayabildiğimiz kadarına ait kısımlarının açığa çıkmış hâli gelir. Ruhun bu kâinattan evvelki ve sonraki hayatı hakkında hiç bir bilgimiz ve tahminimiz olmadığı için, ruhların oralardaki durumlarını olgunluk vasfıyla kıyas edemeyiz. İyice anlaşılıyor ki tekâmül safahatı da birer vasıtadır ve asıl gaye ruhun görgüsünü arttırmasıdır.

Bu gayeye varmak için ruhlar tekâmül safhalarını ikmâl etmek üzere maddî kâinata girerler. Ve tabiatiyle buraya ilk girdikleri zaman maddeler karşısında tamamiyle görgüsüz ve tecrübesiz bulunurlar, yani bu maddeleri tabiat kanunları ahkâmınca kullanabilecek durumdan mahrumdurlar. Zira bu işler için lüzumlu olan melekeler kendilerinde henüz münkesif olmayıp meknuz bir hâlde bulunur.

İşte bunların inkişâfına yarayacak şekilde, maddeler arasında tecrübeler yaparak rüsûh ve kudret sahibi olmak için ruhlar muvakkaten daha kesif madde dünyalarına bağlanırlar. Fakat bu bağlılık bir esarettir. Zira ruhun birçok melekelerini kararttığından, serbestliğine mâni olur. Fakat muvakkat olan bu esaret şüphesiz daha geniş bir ruh serbestliğini kazanmak için bir vasıta olacaktır. Şu hâlde ruhlar görgüsüzlükleri nispetinde maddelere bağlanmak zaruretindedirler ki bu da o nispette onların serbestliğini ortadan kaldırır.

Diğer taraftan ruhların bu kesif maddelere esir bir durumda bulunmaları, kendilerinde o maddelerin tâbi bulundukları tabiat kanunları muktezâsı olarak birtakım temayüllerin ve ihtirasların doğmasına sebebiyet verir. Demek maddî teamül ve ihtiraslar ekseriya zannedildiği gibi esasen ruhun bünyesinde mevcûd olan bir nakisa değil, maddî rabıtalardan doğma arızî bir netice ve aynı zamanda da tekâmül gayesine mâtuf bir vasıtadır. Bu noktayı gözden kaçırmamak tekâmül bahsinde bizi çok hatalı yollara sapmaktan kurtarır. Bütün bu hakikatlere göre, ruhların geri temayüllerinden kurtulması, maddelere ve maddî hadiselere esir olmayıp hâkim bir duruma girebilmeleri ile başbaşa gider ve bu da onların tekâmül gayelerine bağlı bir netice olur.

Ruhu tekemmül ettirecek vasıtalar, onun maddî bağlarının çözülmesini intâc eden maddî faaliyetidir. Ruh bu faaliyetini göstermek için maddeye bağlanır.

Hulâsa tekâmül fikri bugünkü anlayışımıza göre, ruhun madde kâinatındaki durumu ile alâkadar bir mefhumdur. Maddeyi ve bütün maddî mefhumları ortadan kaldırınca ruhun bizzat varlığı gibi, tekâmül fikri de ortadan kalkmış olur.

İçinde bulunduğumuz kâinatta hiçbir şeyi madde düşüncesinden ayıramayız. Hattâ en «gayrı maddî» ta-

savvur ettiğimiz saf ruhî haller bile ancak maddî mefhumlarla kabili idrâk ve takdir olabilir. En saf ve en ilâhî sevgi bile, asla unutulmasın ki, maddî mefhumla yaşayabilir. Biz maddeden ve maddî mefhumdan tecerrüt etmiş bir ruhu sevemeyiz. Zira o, bizim için bir ademdir ve adem sevilemez. En saf sevgiyle sevdiğimiz şey, ruhun hiçbir vakit kıymetlendiremediğimiz kendisi değildir. Onun çeşit çeşit maddeler arasındaki faaliyetlerinin tezahürüdür. Biz bu hakikati hiçbir okulun hatırı için görmemezlikten gelemeyiz. Yalnız şunu takdir ederiz ki ruhun bu faaliyet tezahürlerine zemin olan maddeler ne kadar seyyal bir hâl almış ise onlara karşı gösterdiğimiz sevgi de o kadar yüksek bir karakter alır ve ilâhileşir. Gayrı maddî telâkki etmemize en müsait görünen sevgi hakkındaki bu düşüncemizi diğer duygularımız hakkında da belki daha kolaylıkla tatbik edebiliriz.

Binaenaleyh bizim bugünkü yükseklik derecemiz ancak kâinatımızdaki görgü ve tecrübelerle elde edilmiş bir kazançtır. Ve tekâmülün halen revaçta olan klasik mânâsı bu bakımdan genişletilmek icabeder. Maddeler kâinatında yaşayan ruhlar için maddî münasebetlerden, maddî bilgi ve görgüden âzâde bir «kemâl» düşünemeyince, bu kâinatın dışındaki varlıklar hakkında bizim anlayabildiğimiz en yüksek mânâsındaki kemâl mefhumunun bile hakikatten ne kadar uzak kalacağını takdir etmekte gecikmeyiz. Zira bu mefhum ancak ruhların madde kâinatiyle olan münasebetleri bakımından bahis mevzuu olabilir.

Sık sık tekrarlandığı gibi ruhun fena ve geri temayüllerinden kurtulması, maddî ihtiraslarından âzâde kalması, kemâlin illeti değil neticesidir, gayesi değil vasıtasıdır. Filhakika ruhun kemâl kelimesiyle ifade olunan yüksek gayesine varması, maddeler arasında tecel-

li eden kötü vasıflarından kurtularak güzel vasıflar iktisabetmesi ile beraber yürür. Fakat bu güzel vasıfları kazanmak maddî esaretten kurtulmanın, daha doğrusu maddelere hâkim olmanın zarurî bir neticesidir.

Her vakit söylendiği gibi ruh haddizatında fena değildir. Bir lemâ-i ilâhiyyede bizâtihi bir fenalığın bulunabileceğini düşünemeyiz. Bunun içindir ki gerek teozoflar, gerek spiritler ve gerek spiritüalist meslek erbabı, fenalığın ancak madde ile irtibattan ileri geldiğine inanmışlardır. Maddî rabıtalar ruhları geriletir. Fakat bu mânâdaki gerilemeyi ruhların maddî kâinata inmekteki gayesi olan tekâmülün tam zıddı gibi telâkki etmemelidir. Zira bu gerileyiş kemâlin zıddı değil ancak ona yardım eden bir tekâmül vetiresidir. O hâlde maddî dünyalarda geri durumlar içinde yuvarlanan ruhları bu bakımdan takbih değil tebcil etmek lâzım gelir. Çünkü onlar bu hâlleriyle tekâmül yoluna girmiş bulunmaktadırlar. Hatasız ve günahsız, hakikatlere varmak ve yükselmek mümkün değildir.

O hâlde ruhların maddî kâinata inmelerinde bizi en ziyade tatmin edici ve ruh bilgisindeki ilmî kanaatlerimize uygun gelici mahiyette bir gayenin bahis mevzuu edilmesine ihtiyacımız vardır. Bu gaye nedir?...

Tekâmül fikri ancak ruhun maddelerle olan münasebeti bakımından kıymet kazanır dedik, şu hâlde ruhun tekâmülündeki maddî mefhum ne olabilir?...

Şimdiye kadar söylediklerimizden çıkan mânâya göre biz tekâmülü ruhun maddelerden ve maddî kâinattan alâkasını keserek onu ebediyen terketmesi şeklinde kabûl etmiyoruz. Bilâkis tekâmül ruhun bu kâinata hâkim olacak bir duruma girmesi ve bu suretle faaliyetinin, yani maddeler üzerindeki hâkimiyetinin ebedîleşmesi demek oluyor. Henüz maddî kâinatın esareti altında bulunan ruhlar için bu gayenin tahakkuk etmiş olması bahis mevzuu olamaz.

Ruhların maddeye bağlanmaları, bizim kastettiğimiz mânâda bir münasebet tesis etmiş olmaları demek değildir. Bu mânâdaki münasebet esasen ruhların madde kâinatına inmelerindeki gayeyi teşkil eder. Yani bizim düşündüğümüz mânâdaki münasebette, ruhların maddeye hâkimiyeti fikri mündemiçtir. Fakat ruhların böyle ideal bir mertebeye çıkabilmeleri için evvelemirde kâinatın içinde, onun anasırı arasında yoğurulmaları ve bazen pasif, bazen de nispeten aktif roller alarak birçok tecrübeler geçirmek suretiyle tabiat kanunları ahkâmına göre kâinata hâkim bir duruma girmesini öğrenmeleri lâzımdır. İşte görgü ve tecrübe devresi dediğimiz bu devre ruhun maddelere bağlı ve esir olarak kalması hâline tevafuk eder. Bu devrede tabiatiyle ruhlarda mevcûd olan bütün yüksek melekeler kararacak ve maddî esaretle, ruhların maddî icaplara uygun birtakım maddî temayülleri ve ihtirasları elele yürüyecektir. Binaenaleyh maddî kâinatın muhtelif dünyalarında, ruhlarda görünen geri durumlar onların madde ile irtibatlarının zarurî bir neticesidir, onların bu bağlardan kurtulmaları da maddelere hâkim durumlara girmelerinin, yani tabiat kanunları mucibince kâinatta müessir roller almalarının bir neticesi olacaktır.

Fakat tekrar ediyoruz: Maddî bağları çözmek veya maddî esaretten kurtulmak maddelerle olan münasebetleri kesmek değildir. Bilâkis evvelce ruhun mahkûmiyetini intâc eden bağların çözülmesiyle onların yerine maddeler üzerindeki ruh müessiriyetinin kaim olması, ruhla maddî kâinat arasındaki hakiki ve ideal münasebetlerin ebedîleşmesini ifade eder.

Pek tabiîdir ki sonsuz bir kâinatta aktif ve hâkim bir rol oynayabilecek salâhiyetini kazanmış bir ruh, bu muazzam faaliyeti ile alâkadar bütün yüksek melekelerini inkişâf ettirmiş bulunacaktır.

Görülüyor ki bizim tekâmül gayesi hakkındaki davamız, ruhun faaliyet imkânları üzerinde toplanmaktadır. Zira bildiğimize göre ruhun mümeyyiz vasfı olan müessiriyet kudreti kâinattaki en yüksek derecesini bu faaliyet sahasında gösterir.

Fakat şurasını da unutmamak lâzım gelir; faaliyet, ruh müessiriyetinin tabiat kanunlarına intibâkının zarurî bir neticesidir. Ruhlar, müessiriyet kudretlerini tabiat kanunları ile ahenkleştirebildikleri nispette kâinatta faal durumlara zarurî olarak girerler. Demek ruhun tekâmülü, kâinatta İlâhî Kanunlar'ı tatbike memur tabiî ve şuurlu bir âmil hâline girmesi gayesine mûtuftur. Fakat böyle muazzam bir gaye hakkındaki bu ifademiz ne kadar âciz ve noksandır!.. Bu noksanlığı tebarüz ettirmek için, mahlûkatın sayısızlığını ve sonsuz kâinatın her bir zerresinin bile bizim için gene sonsuz bir kâinat kadar anlaşılmaz bir büyüklüğü ihtiva ettiğini düşünmek kâfidir.

Ruh kemâlinin maddî münasebetlerle kaim olduğunu kabûl ettikten sonra, tekâmül gayesi bahsinde, maddî unsurları gözönünde tutmak lâzımgelir. Ruhun kâinattaki kazançlarını maddeler dışında ve maddî münasebetlerden uzak olarak düşünmek istersek, onun bu kâinata inmiş olmasının mânâsını anlayamayız. Eğer ruhların tekâmülü gayesinde maddî mefhum ihmâl edilirse, eğer ruhların bu kâinatta bir müddet yaşadıktan sonra ayrılıp onunla bütün alâkalarını kestikleri, farazî olarak, düşünülürse yani daha doğrusu tekâmülün gayesi maddelerden ayrılmak, bütün maddî münasebetleri ebediyen kesmek şeklinde kabûl olunursa, o zaman ruhun bu kâinattaki kazançlarının yalnız kendi manevî bünyesinde husûle gelmiş bir değişmeden ibaret olduğunu tasdik etmek mecburiyeti hâsıl olur.

Fakat, evvelâ böyle bir değişikliği hiçbir insanoğlunun tasavvur edebilmesine imkân yoktur, saniyen madde ile alâkası bulunmayan böyle bir değişikliğin maddeler vasıtasiyle vukua gelmesi zaruretini anlamak güç olur.

Bir ruhun dünyalarda tecrübe hayatı geçirmesi, bu tecrübelerin gayesiyle ona vasıta olan maddî hadiselerin ahenkleştirilmesine doğru cehitler sarfetmesi demektir. Bu fikre göre dünyadan kemâliyle ayrılmış bir ruh demek, oradaki maddî şartların üstüne yükselmiş, yani onun üzerinde bütün müessiriyet imkânlarını kullanabilecek bir duruma girmiş bir ruh demektir. Bunu böylece kabûl etmedikten sonra, ruhun ne dünyalara girmesinin, ne de tekâmül etmesinin mantıkî ve makûl mânâsını anlamak mümkün olmaz. İşte aramızdaki tekâmül safhalarını ikmâl edip yükselmiş bir ruh karşısında arzın bu durumu ne ise kâinatımızın bütün tekâmül safhalarını ikmâl etmiş yüksek bir ruh karşısında da kâinatın durumu, bittabi daha geniş mikyasta, odur.

Ruhlar muhtelif maddî tekâmül yollarında yürüyerek üç buutlu âlemin bütün realitelerinin fevkine çıktıktan sonra, tekâmüllerine daha yüksek bir tertipte devam etmek üzere, dört buutlu âlemde birleşirler. Ve buraya kadar yükselmiş olan ruhlarda artık bizim kâinatımızda olduğu gibi bedenler, şekiller v.s. kalmaz ve bunun neticesi olarak oradaki varlıklar hakkında ne cinsiyet, ne insanlık - hayvanlık - nebatlık veya kâinatımızın dünyalarına mahsus herhangi maddî bir varlık hâli bahis mevzuu olmaz.

Ruhların tekâmül ettikçe müessiriyetlerinin artması da gene belki bizim tahmin bile edemediğimiz büyük bir illiyet prensibine dayanmaktadır. Bu sayede İlâhî Kanunlar'ın icâbâtından olan bütün mahlûkâtın nizamı temin edilir. Evvelce de temas ettiğimiz gibi Hilkât,

maddî kâinatın sayısız çeşitlerini meydana getiren teşekkül hâllerinden ayrı bir şeydir. Bizim kâinatımızda ne yoktan var olan, ne de yok olan hiç bir şey yoktur. Binaenaleyh yoktan var olma mânâsına gelen Hilkât hakkında, bizim hiç bir fikrimiz olamaz. Kâinatımızda mevcut bütün hâdiseler maddelerin hâl ve şekil değiştirmelerinden ibarettir. Ve bu da İlâhî Kanunlar'ın tatbikine memur veya daha doğrusu böyle bir faaliyete istihkak kazanmış yüksek birtakım varlıkların maddeler üzerindeki müessiriyet kudretlerini bütün kemâliyle kullanabilmeleri sayesinde mümkün olur. Kâinatların sonsuzluğu, ruhların sonsuz sahalar içinde tekâmüllerine devam etmeleri ile büyük bir mutâbakat hâlindedir. Bu başbaşa yürüyüşün sonunu görebilmek ve hatta bu bapta herhangi bir tahminde bulunabilmek bizim gibilere müyesser olmayacaktır. O hâlde ruhların tekâmüllerinin hakiki gayeleri hakkında katî söz söylemek şöyle dursun bir tahminde dahi bulunmanın imkânı olmadığını unutmayacağız. Bu hususta söyleyebildiğimiz şeyler ancak ruhların kendi âlemlerimizle olan münasebetlerine ait bilgi ve tahminden ileri gidemez. Ve biz âlemlerimizde cereyan eden ruhların yukarda bahsettiğimiz faaliyetleri hakkında da ancak bazı müşahedelere mâlik bulunuyor ve ona göre fikir yürütüyoruz.

Bizlere göre ne kadar sonsuz ve şümullü görünürse görünsün, mahlûkat, yalnız içinde yaşadığımız maddî kâinattan ibaret değildir. Ve ruhlar, madde kâinatının dışındaki bilmediğimiz diğer varlıklar arasında, bilmediğimiz yollarda hayatlarını geçirirler. Ve bu şekilde, uzun cehitlerle temin etmiş oldukları madde kâinatı üzerindeki etkinliklerini ebediyen sürdürürler. Ruhların kâinatımızdaki evrimi, mahlûkat arasında İlâhî Kanunlar'ın hükümlerini tatbik edecek Yüksek Yöneticiler Sahası içerisine girebilmeleri gayesine yöneliktir. Ruhlar

maddî kâinatın [maddî] varlıklarına esir olmamak, orasını tabiat kanunlarına uyarak idare etmek amacıyla maddelere bağlandıktan sonra, orada uzun bir müddet geçirirler, bu hâl onların yavaş yavaş madde kâinatı üzerindeki faaliyet ve müessiriyet bütünlüğünü geliştirir. Bu faaliyet doruğuna varmış ruhların durumları, bir insanoğlunun idrâkine sığmaz.

Kolaylıkla söyleyiverdiğimiz, fakat hakiki ve yüksek mahiyetinden haberdar olmadığımız bu idealin ne vakit ve nasıl tahakkuk edeceğini bilemeyiz. Zira bizim bulunduğumuz tekâmül derecelerinden başlarsak bu gayenin tahakkuku için bir ebediyet kabûl etmemiz lâzım gelir.

Bir karınca ruhu karınca bedenini teşkil edebilecek duruma girmiştir. Fakat o, henüz bir insan bedenini kuramaz. Karınca basit yuvasını yapabilir, fakat insanların vücûde getirdikleri muazzam şehirleri meydana getiremez. Netekim bir gül ağacının ruhu da gül ağacını yapabilir; fakat ne bir karınca bedenini, ne de karınca yuvasını teşkil edemez. Bir insan kesif maddeleri biraraya getirerek veya dağıtarak birçok eserler meydana koyar. Taşlardan ve diğer maddelerden heykeller, âbideler... ilh. yapar. Perakende sesleri toplayarak onlardan bir senfoni vücûde getirir. Bütün bunlar sanat âleminin birer dünyasıdır. Bununla beraber insanoğlunun eseri ne kadar yüksek olursa olsun, sonsuz tekâmül basamaklarında yükselmiş olan ruhların muazzam eserleri yanında pek az bir şey kalır. Dört buutlu âlemdeki varlıklarla aramızda bulunan mesafenin, insanla hayvan arasındaki mesafeden kıyas kabûl etmeyecek kadar büyük olduğu gözönünde tutulunca oralardaki faaliyetin bizdekinden ne kadar yüksek olduğu düşünülebilir.

Dört buutlu ve ondan daha yüksek buutlu âlemlerdeki varlıklar, insanların yaptıkları gibi, üzerlerinde iş-

lenme kabiliyeti sıfır mesabesinde olan kesif taş parçalarından heykeller veya mahdut seslerden senfoniler yapmazlar. Onlar kozmik seyyal maddeler üzerinde çalışarak bu maddelerden diğerlerini ve onlardan da daha diğerlerini teşkil etmek suretiyle âlemleri ve dünyaları kurup dağıtırlar. Fakat bu söz ilk hamlede anlaşılabilecek mânâdaki kadar basit değildir, bu faaliyetler bizim idrâk edemeyeceğimiz birtakım müessiriyet tarzları ile ve idrâkimiz dahilinde olan zaman ve mekân mefhumları dışında vukua gelir. Bütün bu işlerde yalnız Allah'a mahsus yoktan varedicilik bahis mevzuu olmayıp, O'nun kanunlarına mutabık bir surette kuruculuk hâli vardır.

Hülâsa, ruhlar yükseliyor ve yükseldikçe maddî esaretten kurtularak ilâhî kanunlara intibak ediyor. Bu hâl onların tabiattaki müessiriyet kudretlerinin o nispette artmasını zarurî kılan bir âmildir.

Şu hâlde bizim idrâkimize göre ruh kemâlinin zirvesi ve nihayeti yoktur. Bu tekâmül ebediyet içinde ve bilmediğimiz bir istikbâle doğru uzanıp gidecektir. Ebediyet içinde ebediyet, sonsuzluk içinde sonsuzluk! İşte kâinat hakkında olduğu gibi, ruhların tekâmülü bahsinde de duygu ve düşüncemizin varabildiği münteha nokta budur.

Ruhlar madde kâinatında olgunluk elde ettikçe yani görgü ve tecrübeleriyle maddeler üzerindeki müessiriyet kudretlerini kullanabilme imkânlarını genişlettikçe kendilerinde meknuz olan yüksek melekeleri yavaş yavaş ve müterakkî bir şekilde inkişaf zemini bulur ve o nisbette maddî esirlikten kurtulur (9).

Ruh olgunlaşması, insanlık hâlinde nihayet bulmadığından onun daha yüksek hallere geçişinin zorunlu bir neticesi olan, aynı zamanda gittikçe yüksek hallere geçişini zorunlu kılan bilmediğimiz yüksek tertipte nice melekeleri daha, maddî kâinatta açığa çıkmış olacaktır ki

onlar bugün insan hâlinde tanıdığımız varlığı yarın, bir çoğumuzun ancak 'ilâhî' telâkki ettikleri yüksek kudretler içinde bize tanıtacaktır.

Kâinat, İlâhî Kanunlar dahilinde, ruhlar tarafından sevk ve idare edilir ve ruhların da bu işi başarabilecek durumlara girmeye gayret göstermeleri bu halin doğurduğu zaruretlerden biri olur. Demek ki ruhlar, kemâl dereceleri nisbetinde kâinatı sevk ve idare edecek durumlara girerler. Diğer taraftan, kâinat'ı sevk ve idare etmenin nihayeti olmadığı gibi, ruhların evrimlerinin de nihayeti yoktur.

Ruhun tekâmülü, madde kâinatı ile olan ilişkilerinin inkişafına ait olunca, bu münasebetlerin ebediyet içinde kesilmemesi lâzım gelecektir. Zira bu ilişkilerde evrimleşmiş olmak, İlâhî Kanunları tam anlamıyla tatbike muktedir bir duruma girmek demektir. Bunun da gayesi, ruhların, ilâhî nizâmı, tabiatta kendi imkânları nisbetinde yürütebilecek birer âmil hâlinde vazifeler almaları ve onları benimsemiş olmalarıdır (10).

Kâinattaki her maddî şekil, İlâhî Kanunlar'ın icâbâtına uygun bir halde, ruhlar tarafından meydana getirilir. Hatta şunu söylemekten çekinmeyiz ki, muazzam maddî dünyalar dahî böylece kurulmuş ve böylece yaşamakta devam edegelmiştir; ancak bu kadar yüksek kudretleri haiz ruhlar, hiç şüphesiz ne tatbikî ne de nazarî tetkik sahamıza girebilecek mıntıkada değildirler. Ruhların kâinatta kurdukları şeyler, çok kısa veya çok uzun ömürlü olabilir. Bu müddet bir kaç saniyeden, bize göre bir ebediyet olan milyarlarca senelere kadar sürebilir. Bu işlerin kurulmasında hakim bütün gaye, ruhların evrimleşmeleri için lüzumlu vasıtaların hazırlanmış olmasına yöneliktir. Her ruh, tabiatın bu muazzam işinde, kendi kudreti derecesine göre amelelik vazifesini az çok bir muvaffakiyetle yapmaya çalışır. Burada,

Mutlak Allah'a ait Yaratış bahsi ile bu söylediğimiz *'teşkil etme, kurma'* hadisesini, hâşâ, birbirine karıştırmamak lâzımdır. Bir şeyi yoktan varetmek başkadır, mevcûda şekil vermek başkadır.

Büyük ve henüz tanımadığımız ruhların, milyarlarca asırlar payidar olan muazzam dünyaları, baş döndürücü büyüklükteki nebülözleri teşkil etmelerini yaratma tabiriyle ifade etmek tamamiyle uydurma bir söz olur. Zira bunların hiç birisi yoktan var edilmiş değildir. Hepsi, maddelerin dönüşümlerini tayin eden İlâhî Kanunlar'dan istifade edilerek, ruhlar tarafından ve esasen mevcut olan maddelerden vücûda getirilmiş teşekküllerdir.

Bir heykel heykeltraşın eseridir. Fakat bu, onun yoktan var ettiği bir şey değildir. Ancak, mevcut eşyaya kendi imajinatif faaliyetiyle vermiş olduğu bir şekildir. Bir sanatkârın böyle bir çamur parçasını alıp ondan bir heykel vücûda getirmesiyle, aklımızın ermediği yüksek ruh mertebelerine varmış dev gibi ruhların *'esîr'* maddelerini, bilmediğimiz yüksek kaabiliyetleriyle biraraya toplayarak bir dünyayı vücûda getirmesi ve onu uzun zaman yaşatabilmesi arasında fark yoktur ([11]). Bunların ikisi de, eserlerini yoktan var etmiş değildirler. Esasen mevcut olan maddeleri onlar, muayyen maksatlara göre biraraya toplamışlar ve şekillendirmişlerdir. Böyle basit ve yalnız mahlûkâta mahsus ameliyeyi hiç bir mahlukla nisbeti söz konusu olmayan Yaradan'a, Mutlak Allah'a izafe etmek, O'nun hakkındaki duygu ve bilgi noksanından ileri gelmiş bir hatadır ([12]).

Kâinat büyük bir laboratuvardır. Orada geçen sonsuz hadiselere nüfuz ettikçe insanın iş görme liyakati artar. Bu liyakat birdenbire artmaz ve insanın mahsûsât dışı âlemi birdenbire mahsûsât âlemine inkılâb edivermez. Bu sahada adım adım yürümek, birçok cehit-

ler göstermek ve tecrübeler geçirmek lâzımdır. Kâinatta her hayat sahibi varlık, bir araştırıcıdır. Onun dünyalardan dünyalara intikal ederek vukua gelen muhaceretinin sebebi de budur. Ve bu araştırmanın sonu gelmeyecektir. İnsan, taş devrindeki dar mahsusât âlemini, radyumun alfa ve beta ışınlarından bahseden zamanımızın geniş konsepsiyonlarına eriştirebildiği gibi daha kimbilir hangi düşünce ve duygu doruklarına da ulaştırabilecektir.

Dünyaya bazı varlıklar gelip gitmiştir ki, bunlar insanlığın tekâmül yolunda kalkınarak süratli hamleler alabilmesi için bütün hayatlarını tamamiyle bu işe vakfetmişler, bu gaye ve maksat uğrunda yaşamışlar ve yapmış oldukları işlerin hiç birisinden ne maddî, ne manevî hiç bir karşılık beklemeyi hatırlarına bile getirmemişler ve yaptıkları veya yapmak istedikleri işleri yaparken hızlarını ne beşerî herhangi bir teşvik edici duygudan almışlar, ne de beşerî herhangi bir endişenin zebunu olarak yavaşlatmışlardır. Bunlar belki, büyük bir idrâk berraklığına beşerî hüviyetleri dolayısıyla varmış olmamakla beraber bu işlerini, bu fiil ve hareketlerini yalnız bir vazife diye kabûl etmişler ve bu vazife uğrunda bütün his ve şahsî endişelerini tereddüt etmeden çiğneyip geçmişlerdir.

İşte bunlar, dünyada mümkün olabilen bir vazife bilgisi ve vazife şümulü bilgisi plânının seziş idrâkine varabilecek kadar yükselmiş vazifedar varlıklardır. Bunlar arasında görünen, görünmeyen büyük kültür devrimcileri, ruhların yükselişinde rol oynayan büyük önderler, insanların evrimlerini hızlandırmak için ömürlerini tüketmiş olan nadir varlıklar, hakiki Peygamberler ve hakiki ve candan yol göstericiler vardır.

İçimde bir susuzluk var!.. Bu susuzluk bir hasret, bir özleyiş, bir aşk, bir ateş oldu ve bu ateşin her alevi sonsuz bir varlık ummanı içinden bir niyâz, bir istimdat, bir teslimiyet hâlinde yükseldi...

Bu sonsuz varlık ummanında dünyalar, âlemler, kâinatlar ve kâinatlar... nâmütenahi kâinatlar var!..

Bugün, yarın, gelecek bir gün, ebediyet... ve ilelebetliğin sonu gelmeyen ve gelmeyecek olan ebetleri var!..

Varlıklar, kudretler, kudretlerin kudretleri olan kudretler... ve gene, kudretlerden daha kudretli kudretler var!..

İşte buraya gelince varlığım, büyük bir idrâk sahasından kanatlanarak önümde perde perde açılan meçhul ve sırlarla dolu aydınlıkların, herbirinde binlerce mânâ saklı ruhnevaz titreyişleri arasında yükseliyor. Ve ruhuma çarpan her ihtizaz, ondan kopardığı bir parçayı, bütün bir varlık ve yokluk ummanının Tek Sahibi ve Yaratıcısı olan Tanrı yolunun kahraman yolcularına armağan ederken bu armağanı diğer kudretli yükseliş vasıtalarının yanında, kendilerine küçük bir basamak yaparak, Rabbe doğru yükselmek bahtiyarlığına eren mesûl varlıkların sevinç ve saadet haykırışları, Allah'ın daha nurlu, daha aydınlık, daha târifi imkânsız güzellik, saadet ve ihtişamlarla dolu yollarının kapılarını ruhumda, sonsuz ufuklar arkasından gelen ufuklar hâlinde açmaktadır. Ve işte o zaman ben, Allah'a tam bir teslimiyeti ifade eden yaklaşma hissinin, o anda yükseldiğini idrâk ettiğim varlığımın küçüklüğünü ve hiçliğini bana duyuran tatlı kucağında, kendimi kaybediyorum.

Ey bu nâmütenahi kâinatları Yaratan!...

Ey bu ilelebetliğin sonu gelmeyen ebetlerini Vareden!...

Ve ey bütün bu, zaman ve mekân sonsuzlukları ile ve ilelebetliğin ebetleri ile boy ölçüşen varlıkların, kudretlerin ve bu kudretlerden daha üstün kudretli olan sonsuz kudretlerin Yaratıcısı Ulu Tanrım!.. Seni anlayamıyorum ve asla anlayamayacağım.. Fakat Senin ilâhî ismin karşısında, içimin

yandığını duyarken, bu yangının zamanı ve mesafeleri aşan kızgın alevleri avucunun içinde tuttuğu varlığının her zerresini, istikameti, yeri ve ciheti mevcut olmayan, ama mevcut olmayanı da Vareden Sana doğru bir hasret, bir özleyiş, bir aşk, bir niyaz ve yalvarış hâlinde yükseltiyor.. Allahım, onları lütfen kabul et.

Ey Ulu Sahip!.. Özlediğim kadar duyamadığım ve doyamadığım Varlığının, ruhumdaki ateşi ile bahtiyarım... Ebedî olan bu ateşi, her an daha kızgın eyle ki bahtiyarlığım artsın ve son bulmasın!.. Ve Sana olan ebedî aşkım, hasretim ve ebedî niyâzım ve istimdadım; bütün beşerî hüviyetini sonsuz bir ezelde terkederek, sonsuz ebetlerin kucağında dinlenebilecek bir tâkatin eşiğine ulaşsın!..

Ey Allahım!... Küçük varlığımı bir kâinata bedel kılan Senin Mutlak Kudretin karşısında ben bir hiç oldum. Ve bu hiçliğimden duyduğum bahtiyarlık, kâinattan üstün saadetlerle varlığımı doldurdu. Sana nasıl hamdedeyim?... Ve beni yarattığın artsız arasız bahşayişlerinin yükseltici kollarında büyüyen varlığımın, Sana olan şükranını hangi âciz dilimle ifa eyleyeyim?...

Borcumu ödeyebilmek için değil, fakat emrinde olan bütün varlığımı ve hiçliğimi, Senin iradene, Senin ilâhî Murâdına teslim etmenin cavidânî hazlarını ve saadetlerini biraz daha fazla teneffüs edebilmek için, ebediyen ahdettiğim bu teslimiyetimin artışı son bulmasın Yarabbî.

Ey Büyük Tanrım!... İçimdeki susuzluğun, hasretin, özleyişin, aşkın ve ateşin, kâinatlar değerindeki saadetlere beni ulaştırmasına yol açan bu ezelî ve ebedî teslimiyetimizin bendeki idrâkini lütfen arttır. Ve varlığımın ebediyeti boyunca, ilâhî emirlerinin tatbikâtına memur, bütün yarattığın varlıklara karşı faal, fedakâr, feragatli, müşfik, merhametli, faziletli bir kulun olmak hususunda vermiş olduğum kararı destekleyici yardımları ve sebepleri halkederek, beni küçük bir hizmetçin olmak bahtiyarlığından bir an [olsun] ayırma.

Ey Yaradanım!... Bütün varlıklara ve insanlara aynı derecede ihsan buyurduğun bu yüksek kaderi, onların da yegân yegân duyabilmeleri için, kendilerine kudretler, yardımlar ve yardımcılar nasip et. Ve dünyanın ağarmayan karanlık gecelerinde, İlâhî İhtişamının belki en küçük birer tecelligâhı olan kâinatların, varlıkların ve kudretlerin coşkun seller hâlindeki nurlarından habersizce, dalmış bulunduğu derin gaflet uykusundan, beşeriyeti uyandırmaya muktedir, yüksek varlıklarını lütfen vazifelendir ve insanlara ergeç mukadder olan bu büyük saadeti, bir an evvel duymak bahtiyarlığını bağışla. Sana yalvarırım Allahım..

3. BÖLÜM

BİLGİ KİTABI VE BİLGİ ÇAĞI ÖNDERİ

Hz. Muhammed ile peygamberlik süreci ve İslâm dini ile dinler süreci sona ermiştir yeryüzünde. Fakat, Semavî Vazifeli Varlıklar'ın yeryüzüne gelmeleri ve Semavî Bilgi'nin yeryüzüne indirilmesi son bulmamıştır. Hz. İsa'nın yeryüzüne yakın zamanlarda gelişi sözkonusudur ve bu gelişi peygamber olarak değil, Dünya Öğretmeni sıfatı iledir. Beşeriyetin, artık, çeşitli şartlandırılma, korkutulma, ödüllendirilme veya cezalandırılma ile geliştirilmesinden ziyade, Açık Kâinat Bilgisi'ne dayalı evrimleştirilmesi süreci içerisine alınması sözkonusudur ve bu yola girenler bu yolda yürüyecekler ve bu yolu seçmeyenler ise, tercih ettikleri eğri yolların karanlık dünyalarına ve mekânlarına İlâhî Yasalar uyarınca gideceklerdir. İşte, Apaçık İlâhî Bilgi Yolu'nun Yüce Bilgisi ve bu Yüce Bilgi'nin Semavî Habercisi, çeşitli kaynakların ifadeleri ile aşağıda tanıtılmak istenmiştir.

Bu bölümde, Bedri Ruhselman ve Vazifesi hakkında, Shambhala üstadlarından Djwhal Khul'un özel bir teknikle verdiği önemli ifşaatları ve esasa götürücü bilgileri bulacaksınız. Uzun yıllar, Alice E. Bailey vasıtasıyla çok önemli okült, ezoterik, spiritüel, kozmik vb. bilgiler veren Djwhal Khul'un, Shambhala'nın, beşeriyetle ilgili bir Üstadlar Grubu içerisinde, üstte sayılan hususları en iyi bilen ve yetki ile bahsetmeye mezun olan Üstad olduğu da, diğer Üstadlar tarafından belirtilmektedir.

Aşağıda, Djwhal Khul tarafından, beşeriyetten kadim zamanlarda geri alınan Yüce Bilgi ve o'nun tekrar verilişinin getireceği olumlu sonuçlar açıklanmaktadır. Önemli bir husus da, bu Yüce Bilgi, *'sentez edici'* özelliğine sahiptir ve günümüzün en büyük ihtiyacı da bu tür bilgidir:

«Gezegensel Hiyerarşi'ye dahil olan Varlıklar, Dünya Rabbi'nin İradesi'nin ve O'nun kanalıyla da Güneş Rabbi'nin İradesi'nin beşerî varlıklara, devalara ya da meleklere aktarıcıları olarak faaliyet gösterirler. Her gezegensel düzen, Rabbe ait bedenin içerisindeki bir merkezdir ve bir tür enerjiyi ya da gücü ifade eder. Her bir merkez, kendine özgü güç türünü, üçlü bir tarzda gözler önüne sererek ifade eder ve böylece, evrensel olarak, tezahür hâlindeki üç veçheyi üretir. Beşinci [spiritüel] âleme girenlerin eriştikleri en yüce anlayışlardan biri de, kendi Dünya Rabbimiz'in kapsadığı o kendine özgü enerji türüne ilişkindir. Bilge kişi, bu beyan üzerinde iyice düşünmelidir, çünkü bu beyan, bugün dünyada görülebilen çok şey hakkında ipucu vermektedir. Sentez yapmanın sırrı kaybolmuştur ve beşeriyet, daha önceki sikluslar sırasında kendisinin olan ve gezegensel düzenimizin gözler önüne sermesi gereken enerji türünü açıklayan bilgiyi tekrar edinince (beşeriyete merhamet edilerek, Atlantis zamanında bu bilgi elinden alınmıştır), dünya sorunları da kendiliğinden yerlerine oturacak ve dünya ritmi dengelenecektir. Bu henüz gerçekleşemez, çünkü bu bilgi tehlikelidir ve hâlihazırda bir bütün olarak beşerî ırk, grup bilincine ulaşmış değildir. Bundan dolayı da grup adına çalışması, düşünmesi, program yapması ve faaliyet göstermesi kendisinden beklenemez. Beşeriyet henüz nefsanîdir ama, bu hususta hayal kırıklığına da gerek yoktur. Grup bilinci, daha şimdiden, bir hayal olmaktan çıkmış, bu arada 'kardeşliğin' ve getirdiği yükümlülüklerin kabûl edilmesi de her yerde beşeriyetin bilincine nüfûz etmeye başlamıştır. İşte, kardeşliğin gerçek anlamı'nı beşeriyetin gözleri önüne sermek ve beşeriyetin içinde, herkeste gizil hâlde bulunan o ideale karşı bir yanıtın gelişmesini temin etmek de Işık Hiyerarşisi'nin vazifesidir.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1922)

Üstte belirtildiği gibi, 1922'lerdeki durum pek iç açıcı değildir, fakat, bilgi yolunda grup bilincinin oluşması ve gelişmesi ile, dünya sorunları, Kâinat ahengine uygun olarak halledilecektir.

Aşağıda, beşeriyetin, Yeni Çağ'ı başlatacak olan 4 Yüce Varlık enkarnasyonundan ve kendilerinin tezahür ettirecekleri İkinci, Üçüncü, Beşinci ve Yedinci Işınlar'ın etkisiyle, yeryüzünde 5'inci Kök Irk Dönemi'ni başlatacakları belirtilmektedir. İlk anda, konunun asıl bilgi-

lerine vakıf olmayanların anlayamayacakları, bu, Işınlar ve İşlevleri meselesi, daha sonra verilecek bilgilerle anlaşılır hale getirilecektir:

«İkinci, Üçüncü, Beşinci ve Yedinci Işınlar'ın enerjisini somutlaştıracak olan belirli Yüce Varlıklar'ın yakın olan ortaya çıkışı ya da tezahürü [sözkonusudur]. Onlar, böylelikle, bu dört tip İlâhî Enerji'nin içeriye akışı için odak noktaları oluşturacaklar ve bu da onların [ışınların], tekâbül eden ve yanıt veren hayat ünitelerinin muazzam bir şekilde uyarılmalarına yol açacaktır. Modern dünya alanında beşerî varlıklar olarak ortaya çıkacak olan bu 4 Varlık, bu yüzyıl bitmezden önce beklenebilirler ve Onlar'ın birleşmiş çabaları, Yeni Çağ'ı kesinlikle başlatacak ve tarihe 5'inci Kök Irk'ın görkemli dönemi diye geçecek olan dönemi haber verecektir. Bu 4 Yüce Üstad'dan her biri, ... sübjektif olarak, Tanrı'nın Bedeni'ndeki Merkez'den gelen bir Üçlü Enerji Akımı için odak noktası'dır.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1936)

Üstte belirtildiği gibi, 1936'larda kendilerinden bahsedilen 4 Yüce Varlık ve tezahür ettirecekleri 4 Yüce Işın ile beşeriyet üzerinde oluşturulacak güçlü uyarımlar ve sonucunda yeni bir çağın başlatılması olgusu sözkonusudur.

Aşağıda, tüm Çağların Misteri olarak bahsedilen Yüce Bilgi'nin vahyedilmesinin yakın olduğu belirtilmektedir. Tüm Kutsal Kitaplar'da, en açık ve orijinal bilgi'nin, Bilgi Çağı olan Son Çağ'da verileceği gerçekten belirtilmiştir. Yayınlarımız arasındaki 23, 47 ve 57 no'lu yapıtlarımızda, bunlar uzun uzun açıklanmıştır. O halde, Çağların Misteri, apaçık bilgi'yi ihtiva eden bir İnsanlık Ortak Kitabı olmalıdır:

«Çağların Misteri vahyedilmek üzeredir ve can'ın açığa çıkmasıyla, o'nun perdelediği o gizem ifşa edilmiş olacaktır. Biliyoruz ki, dünyadaki Kutsal Kitaplar, dalma, gizli olanın çağın sonunda açığa çıkarılışını ve o zamana kadar saklı ve örtülü kalmış olanın gün ışığına çıkışını göreceğimize dair kehanette bulunmuşlardır. Bu, şimdi içinde bulunduğumuz dönem, [karanlık] çağın son safhasıdır.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1936)

Üstte belirtildiği gibi, Bilgi Çağı'na değin beşeriyetten gizli tutulan Apaçık Bilgi'nin, beşeriyete Son Çağ'da verileceği de vadedilmiştir ([13]). Okuyucularımız, Çağların Misteri veya diğer adıyla, Apaçık Bilgi'nin ne anlama geldiğini hemen anlayacaklardır.

Aşağıda tüm beşeriyet için ortak olan Yeni Dünya Dini veya Birleşik İnsanlık Realitesi'nin genel esprisi verilmektedir. Buna göre, beşeriyet, Semavî Olan'a yaklaşacak ve kendilerine verilmek üzre olan Yüce Vahiy'e lâyık olacaklardır:

«Yeni Dünya Dini'nin anahtar notası, İlâhî Yaklaşma'dır. Bugün [Gezegensel] Hiyerarşi'den yeni ve açık tonlarda neşrolan öğüt şudur: 'O'na yaklaş ve O da sana yaklaşacaktır.'... gelecek olan Yaklaşım'ın, hazırlayıcı çalışma'nın, ve Niyaz'ın amacı, Vahiy'dir — bu, daima devresel olarak verilmiş olan ve bugün beşerin kabûlü için hazır olan bir Vahiy'dir.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1947)

Üstte belirtildiği gibi, hazırlayıcı çalışma veya diğer ismiyle, hazırlık safhası'nın akabinde, amaç olan Yüce Vahiy'e ulaşmak ve o'nunla bu dünya okulunu bitirerek, daha yüksek evrim dünyalarına gitmektir.

Aşağıda, tüm beşeriyetin ortak bir anlayış, duyuş, düşünüş sürecine girmesine yol açacak olan Birleşik İnsanlık Realitesi'nin mevcudiyeti ve bunun sebep ve sonuçları da belirtilmektedir. Bu aynı zamanda, İlâhî Plân ve Program ile birleşmek, yani o'na uygun vazifeler görecek kutlu bir aşamaya ulaşma yolunda olmak da demektir:

«Tüm dinlerin Tek Yüce Spiritüel Kaynak'tan neşroldukları hususunun kabûl edileceği gün ufukta ağarmaktadır; hepsinin, birleşmiş bir hâlde, evrensel dünya dini'nin kaçınılmaz olarak çıkacağı tek kökü sağladıkları görülecektir. O zaman ne Hıristiyan ne de kâfir, ne Musevî ne de Putperest kalacak, sadece, şimdi geçerli olan tüm dinlerden toplanacak olan müminler yekvücut olacaklardır. Aynı Hakikâtleri, teolojik kavramlar olarak değil de, spiritüel yaşantı için elzem olarak kabûl edeceklerdir;

kardeşliğin ve beşerî ilişkilerin aynı platformunda birlikte yer alacaklardır; İlâhî Oğulluğu kabûl edecekler ve [beşerî] ırkın Spiritüel Liderleri'nce kendilerine ifşa edildiği kadarıyla ve Tanrı'ya Yaklaşma Yolu (10) üzerinde atılması gereken bir sonraki adımı onlara imâ ettiği kadarıyla, İlâhî Plân ve Program'la, birleşmiş bir hâlde işbirliği yapmaya çalışacaklardır. Böyle bir dünya dini, boş bir rüya değil, bugün kesinlikle oluşan bir şeydir.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1947)

Üstte belirtildiği gibi, beşeriyetin kardeşliği ve maddeden ruh'a dönme ve böylece maddeyi kendine vasıta kılma merhalesine girilirken, aynı zamanda İlâhî Plân ve Program'ın da bir hizmetkârı olma yoluna doğru ilerlenildiği müjdelenmektedir. Bu, binyıllardır, beşeriyetin yüksek benliklerinin derin bir özlem içinde bekledikleri bir dönemdir.

Aşağıda, Spiritüel Hiyerarşi'nin beşeriyete yaklaşması ve beşeriyetin üzerinde asılı duran bir *Yeni Vahiy*'den bahsedilmektedir. Ayrıca, *İlâhî Merkez* ve *Gelecek Olan Kişi* ifadeleri de önemlidir. Bunlar biraraya getirildiğinde, yüce bir gerçek ortaya çıkacaktır. Okuyucularımızın bunları sentez edebileceğini sanıyoruz. Binbir türlü karmaşa ve yozlaşmış *«eski bir yer»*, artık gününü doldurmakta iken, tüm beşeriyetin apaydınlık yolu olacak olan *«yeni bir gök»* özlemi içindeki insanlık için, özlenen günler gelmektedir.

«Beşerler İlâhî Vasfın bilincine daha bir eriştikçe ve İlâhî Olan'la temas kurmak için daha uygun bir hâle geldikçe, Spiritüel Hiyerarşi de sürekli olarak beşeriyete yaklaşmaktadır.

«İlâhî Vasfın bir diğer Yaklaşması ve bir diğer Spiritüel Vahiy artık imkân dahilindedir. Beşeriyetin üzerinde bir **Yeni Vahiy** asılı durmaktadır ve O'nu getirecek ve yürütecek olan Kişi sürekli olarak bize yaklaşmaktadır. Bu Yüce Yaklaşış'ın beşeriyete ne getireceğini henüz bilmiyoruz. Bize, muhakkak ki, önceki tüm vahiylerde ve beşeriyetin önceki taleplerine karşılık olarak gelen Yüce Varlıklar'ın Misyonları'nda sözkonusu olduğu gibi, kesin sonuçlar getirecektir. Dünya Savaşı, beşeriyeti armdırmıştır. Yeni bir gök ve yeni bir yer, gelmek üzeredir. Alışılmış teolog

ile din adamı, 'yeni bir gök' sözünü söylediğinde, ne demek istemektedir? Bu sözler, tamamiyle yeni olan bir şeyi ve spiritüel realiteler dünyasına ilişkin olarak yeni bir telâkkiyi belirlemiyor mu? **Gelecek Olan Kişi**, bize, Tanrı'nın ta Kendisi'nin Mahiyeti hakkında yeni bir Vahiy getiriyor olamaz mı? Tanrı hakkında bilinebileceklerin hepsini henüz biliyor muyuz? Eğer öyleyse, Tanrı çok sınırlıdır. Hâlen Tanrı hakkında sahip olduğumuz, Evrensel Zihin, Sevgi ve İrade şeklindeki fikirlerin, henüz bir isim ya da kelime ile belirlemediğimiz ve hakkında en ufak bir anlayışa dahî sahip olmadığımız yeni bir fikir ya da nitelik ile zenginleştirilebilmesi mümkün olamaz mı?

«Yeni Dünya Dini, Tanrı gerçeği'ne ve beşerin İlâhî Olan ile ilişkisi'ne, ölümsüzlük ve İlâhî Vahyin Sürekliliği gerçekleri'ne ve İlâhî Merkezden sürekli olarak Haberciler'in ortaya çıkması gerçeği'ne dayanacaktır (14). Bu gerçeklere, beşerin, Tanrı Yolu'nun mevcûdiyetine ve evrim süreci onu İlâhî Vasfa doğru yeni bir yöneliş noktasına ve Mütcal Tanrı Gerçeği ile her hayat formu içerisindeki Her Yerde Var Olan Tanrı Gerçeği'nin kabûl edilişine getirdiğinde, bu Tanrı Yolu'nda yürüme yeteneğine dair, önceden belli olan, güdüsel Bilgisi'ni de eklemek gerekir....

«Yeni Dünya Dini'nin Yüce Esprisi, birçok İlâhî Yaklaşım'ın tanınması ve Bunlar'ın her birinin aktarmış olduğu Vahyin sürekliliği olacaktır.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1948)

Üstte belirtildiği gibi, beşeriyetin Tanrı Yolu'na girebilmesi için, İlâhî Merkez'den gelen bir kişi'nin, İlâhî Merkez'den, tüm beşeriyetin ortak ve yeni bilgisi olacak olan Yeni Vahiy'i almasına değinilmektedir. Bu tebligat, 1948 yılında verilmiştir ve 1948'den sonraki ilerleyen yıllar içerisinde gerçekleşecek olan bir yüce olaydan, bilinçli ve bilerek bir bahsedilmedir. Olay aynen gerçekleşmiştir. Temiz bir yürekle ve duru bir dikkatle ve aktardığımız yoğun bir bilgiyle, okuyucularımız, bu olayın ne anlama geldiğini bileceklerdir.

Aşağıda, Yüce Vahiy'i, doğrudan, Merkezî İlâhî Kaynak'tan alabilen bir Semavî Varlık'dan bahsedilmektedir. Ve bu Yüksek Vazifeli, Yüce Vahiy'i alabilecek derecede, Merkezî İlâhî Kaynağa âşinadır:

«[Vahiy,] Hiyerarşi'ye öylesine yakın olan bir Şahsın çabası, yüksek gayeye yönelişi ve başarısı vasıtasıyla gelmiş ve bu Şahıs, Şuurlu İlâhî Vasıf ile öylesine massolmuştur ki, O, tebliği doğrudan Merkezî İlâhî Kaynak'tan alabilir. O, Yüce Sezgiciler'in saflarına katılmış olup, İlâhî İdeler Âlemi'nde serbestçe çalışır. O, Misyonu'nu açıkça bilir; Faaliyet Alanı'nı dikkatlice mütalâa ederek seçer ve zamanın ihtiyacına uygun olduğuna karar verdiği hakikât ya da hakikâtleri diğerlerinden ayırır. O, En Yüce'nin bir Habercisi olarak gelir, çarpıcı ve dikkat çekici bir hizmet hayatı sürer ve [başından geçen] hayat olaylarında, hâlihazırda açığa çıkarılmış olmalarına rağmen, canlı bir şekilde tekrar gözler önüne serdiği bazı temel hakikâtleri sembolize eder.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1950)

Üstte belirtildiği gibi, Yüce Sezgiciler'in saflarında bulunan ve İlâhî İdeler Âlemi'nde çalışabilen ve İlâhî Vasıf ile massolan bu Semavî Vazifeli varlık, En Yüce'nin Habercisi olarak gelmiştir ve son derece zorlu ve çetin bir vazife ve hizmet hayatı sürerek ve sonunda, kendi sözleriyle: «*Son gerçek realiteyi dünyamızdaki vazifelilere vermek gayesine matuf olarak tertiplenmiş bulunan*» Yüce Vahiy'i, gene kendi sözleriyle; «*son dünya enkarnasyonumdaki o büyük vazifemin en ileri bir faaliyeti olarak*» İlâhî Kaynak'tan almış ve teslim etmiştir. Bu Semavî Önder, yeryüzüne, zaten o İlâhî Kaynak'tan ve Yüce Vahiy'i yeryüzünde yetkili olarak alıp, teslim etmek üzere gelmiştir ([15]). Bilgi Çağı Önderi olan bu Semavî Vazifeli'nin kim olduğunu, bilgiler arasında iz sürebilen ve sentez yapabilen okuyucularımız hemence anlayacaklardır.

Aşağıda, yeryüzüne şimdiye değin verilen tüm Kutsal Metinler'in, Yüce Vahiy'in çeşitli veçheleri olduğu belirtilmekte ve Yüce Vahiy'in en sona saklanan ve en son açıklanan Orijinal Bilgiler olduğu ifade edilmektedir:

«Vahyin arkasında yatan amaç ... İlâhî Vasfın çağlar boyunca birbirini izleyen bütün vahiylerinde tek bir önemli amaç var-

dır; onların hepsi de Yüce Vahyin veçheleridirler ve öyle olduklarını kanıtlayacaklardır. İlâhî Vasıf, vahiy süreci vasıtasıyladır ki, yavaşça beşerî şuur tarafından idrâk edilmektedir.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1960)

Üstte belirtildiği gibi, beşeriyete, binyıllardır İlâhî Vasıf yolunda ilerlemek ve onu beşerî şuur ile idrâk ederek Tanrı Yolu'na yönelmek çağrısı yapılmaktadır. Bu olgu, evrimin doğal yoludur ve karanlığın yolunu seçenler, Kâinat'ın en karanlık mekânlarında kaybolmak ve sonunda ise neler ve neler bahasına ve kendi güçleriyle oralardan çıkmak zorundadırlar. İşte, Yüce Vahiy, böyle bir düşüşü engellemek içindir de...

Aşağıda, baştan beri kendisinden bahsedilen Semavî Vazifeli'nin enkarnasyonundan ve Yeni Bilgi getirmesinden ve Yeni Bilgi ile de Tanrı'nın Egemenliği'nin, yani Bilgi Çağı'nın veya diğer ismi ile Altın Çağ'ın kurulmasına değinilmektedir:

«Her Yüce Işm, enkarne olurken, siklus'un konuşmasını dönüşüme uğratır, mevcut kelime haznesini zenginleştirir ve beşeriyete Yeni Bilgi getirir; birçok geçmiş ve mevcut uygarlıklar, bunun sonucudurlar.» (Tebliğ Yayım Tarihi: 1960)

Üstte belirtildiği gibi, Yeni Bilgi, diğer adıyla Bilgi Kitabı, aynı zamanda mevcut kelime ve kavram hazinesini de zenginleştirecek, evrensel görüş, anlayış, seziş ve faaliyet ufuklarını da açacaktır.

Aşağıda, yakın zamanlarda, bir Kozmik Sempozyum'a katılan Yüksek Üstadlar'dan Hermes, *'Gelecek Olan Vahiy'*den bahseden bir mesaj vermiş ve geçmişteki Kadim Öğretiler ile Yeni Vahiy arasında belirgin farka dikkati çekmiştir:

«Kadim Öğretiler, Seçilmişler vasıtasıyla Işığın sürekli olarak neşredilmesi suretiyle, yüzyıllar boyunca ilerlemişlerdir. Fakat bu, 'gelecek olan'a kıyasla, bir kaplumbağa hızında olmuştur. Bu günlerde ve önümüzdeki on yıl'da, yeryüzü yeni Vahiy ve Anlayış Çağı'na adımını atarken, Hermes'in [Bilgeliğin] prensipleri, Hayat'ın her sahasına dahil edilecektir.

«Gelen değişikliklerden korkmayın, çünkü onlar, henüz beşeriyetin zihninde tahayyül dahi edilemeyen Spiritüel Bilgi, Bilgelik ve Anlayış getireceklerdir.» (Tebliğ Tarihi: 1980)

Üstte belirtildiği gibi, önümüzdeki 1980-1990 arasındaki 10 yılın, tahayyül dahî edilemeyen Spiritüel Bilgi, Bilgelik ve Anlayış getireceğini açıklayan Hermes, yaşamın her alanında, bilgeliğin prensiplerinin geçerli olacağını da söylemektedir.

Aşağıda, sözü edilen Kozmik Sempozyum'a katılan bir diğer Yüksek Üstad Hilarion, bir diğer önemli konuya değinmiştir. Gelecek günler, kimsenin kimseye şefaat edemeyeceği ve herkes şefaati kendi içinde bulacağı için, herkesin önce kendini nefsaniyetten kurtarmak gibi bir mücadeleye girmesi ve kendini kendinde bulması ve asalak kişilik yapısından kurtulması gerekmektedir. Dıştan yakılan ateş geçicidir, fakat, bilgi ve bilgeliğin içsel ateşini, her kişi kendi ve kendisi içinde sönmemek üzere yakmalıdır ve yanar tutmalıdır:

«5'nci Işın'a [Bilgi ve Bilim Işını'na] Çağrı'da bulunan Üstadlar, yeryüzünün Işığı'nın genişleyeceği, genişleyeceği, genişleyeceğine dair emri bildirmiş ve neşretmişlerdir. Canlar, vakti saati geldiğinde, gelecek olan on yıl'ın güçlüklerini korkusuzca karşılamak üzere büyük bir Spiritüel kuvvet keşfedeceklerdir. Ne sağa ne de sola bakın, gözlerinizi, hiç ayırmadan, kurtuluşunuza dikin.

«O günlerde, herkese içindeki Ruh yol göstereceği için, hiçbir beşerin, komşusunun öğretmeni olmayacağı yazılıdır. Dostlarım, işte o gün gelmiştir. Hazırlık bittiğinde ve kargaşa son bulduğunda, herkes, «Yol budur, orada yürü,» diyen, fısıldayan Sesi duyacaktır. Sonra, yaratılışın tümünden büyük bir iç çekiş duyulacaktır ki, o zaman, Ruh'un şuur sahaları temizlenerek, beşeriyetin üzerinde 5'inci Işın'ın kutsayışlarını tezahür ettirecektir. Şunca zamandır aranmış olan rahmetler, bu şeylerin yerine gelmesiyle bulunacak ve idrâk edilecektir.» (Tebliğ Tarihi: 1980)

Üstte belirtildiği gibi, önümüzdeki 1986-1990 arasındaki 10 yılda, beşeriyetin bünyesinde, her bakımdan bir arındırılmanın, budanmanın ve hazırlanmanın operatif

çalışmaları yapılacaktır. Maddenin ruh üzerindeki karanlık saltanatı yıkılacak ve ruhun, madde üzerindeki aydınlık saltanatı kurulacaktır. Manevî Liyakat Hiyerarşisi, yeryüzünde egemen olacak ve maddenin adamları bu hiyerarşinin en altına düşecekler ve şimdilerde ise en altlarda olan ruhun adamları, en üste çıkacaklardır. Herkes böylece hakiki yerini bulacak ve oradan daha yukarıya doğru yükselmeye çalışacaktır. Maddenin adamları için işte bu çok çetin bir dikine yoldur ve yürümek ve çıkmak ise mukadderdir.

Bilgi ve Bilgelik İlâhî Çağı, 7 Yüce Semavî Vazifeli'nin Yüce Vazifeleri üzre inşa edilecek olup, bunların her birinin kendine özgü özelliği, İlâhî Çağ'da, tüm beşeriyet için ortaya konulacak ve beşeriyet bu 7 temel prensip'e bağlı olarak biraraya getirilecek ve Birleşik İnsanlık Realitesi böylece kurulacaktır.

Hz. İsa dünya isimli Semavî Vazifeli de, yeryüzünde Yüksek İdare Mekanizması'nın bir programına hizmet eden, çok yüksek bir topluluğun üyesidir. Hz. İsa, Evrensel Sevgi'nin Öğretmeni'dir ve pek çok planetlerde benzeri vazifeler gören bir Yüksek Varlık'tır.

Hz. Muhammed dünya isimli Semavî Vazifeli için, Kur'an: 21/107'de; *«Biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik.»* denilmekte ve bir diğer ayette ise, 68/4'de; *«Sen en yüksek ahlâk üzresin.»* ifadesi yer almaktadır. İşte bu iki ayetteki sözler birleştirilirse ve bir Uzay Meleği'nin de; *«Bu bir ahlâk Kâinatı'dır.»* sözü de göz önüne alınırsa, şöyle bir sentez ortaya çıkacaktır: İçinde yaşadığımız Kâinat'ın en temel özelliği, ahlâk Kâinatı oluşudur ve bu ahlâk Kâinatı içerisindeki çeşitli âlemlere en yüksek ahlâk öğretmeni olarak Hz. Muhammed dünya isimli varlık gönderilmekte ve böylece, beşeriyetin bu Kâinat içerisinde elde edebileceği en yüksek ahlâk ölçüsü Hz. Muhammed vasıtasıyla tanıtılmaktadır. Ve bu ahlâk, makûl vicdana dayalı bir ahlâk'tır, ve Evrensel Ahlâk'tır.

Bedri Ruhselman dünya isimli Semavî Vazifeli ise, gene, Yüksek İdare Mekanizması'nın bir unsuru'dur ve kendisi, Evrensel Bilgi Öğretmeni'dir. Bedri Ruhselman'ın Vazifesi'nin belirgin vasfı, Bilgi'dir. Ki o'nun ne tür bir Yüce Bilgi olduğunu, zamanı gelince anlayacağız ve göreceğiz. Bu Yüce Vazifeler'in vasıflarının birbiri ardına dizilmeleri ile; Sevgi, Ahlâk, Bilgi ortaya çıkar. Bunlar, birbirlerinin ayrılmaz parçalarıdır ve böylece bir bütün olurlar.

Hz. Muhammed ve Hz. İsa için, şimdiye kadar çok şey söylenmiş ve İlâhî Kimlikleri bir ölçüye kadar açığa çıkmıştır. Fakat, Bedri Ruhselman'ın Semavî Kişiliği hakkında ne bilinmektedir? İşte bu konuda, aşağıda, Dünya Rabbi'nin *«sağkolu»* durumunda olan Sadıklar Plânı'nın önemli bir tebligatı, bize ilk ifşaatı vermektedir:

Sadıklar Plânı ... C-6 ... 22-1-1971

«[Sodom ve Gomorra olayında Hz. Lût'a gelen] bu iki Melek, yeryüzünde enkarne olmuş iki yüksek ruhî şahsiyettir. Bunlar, o devrin en bilge, en ileri görüşlü, en idrâkli kişileriydi. Ve hatta, ruhî müessiriyet bakımından Lût'un Peygamberliği'nin ifâsına yardım ediyorlardı. Bu varlıkların menşei, şüphesiz, arz dışı bir sistemden olmaktadır. Fakat onlar arz bedenine mâliktiler. Bunlara 'Melek' demek caizdir. Bu tip varlıklar yeryüzünde hâlâ vardır. Fakat bunların isimleri her devrede değişir. Sizler buna 'Vazifeli Varlıklar' dersiniz. İşte onlardan bir örnek, bu Cemiyet'in banisi olarak geldi geçti (16).

«Unutmayınız ki, her maddî ortamın, her devrenin, her coğrafi şartın kendine göre bir mizacı, bir anlayışı, bir şuur ve idrâki vardır. Lût'un devrinde, bugünün gerçekten yüksek ahlâklı ve bilgili bir âlimi, Melek olarak adlandırılırdı. O devrin meleği, bu devir için sadece bir 'hükema' (-hikmet sahibi birisi-) olabilir. (...)

«O enkarnasyon muhitinde kendisinden [yani Hz. Lût'dan] evvel veya kendisiyle beraber enkarne olmuş ve fakat, serbest şuurunun büyük bir kısmına haiz olarak bedenli hâlde bulunan

diğer o varlıklar, meselâ oradaki iki melek, ona şifahen bir ihtarda bulunmayı yerine getirmişlerdir. İşte bu iki canlı melek, bu iki varlık, bu iki insan, sanki ruhî hayatları içerisindeki geniş şuurluluk ve parlak idrâki, beden içerisinde de devam ettiriyorlardı. Onlara sizin lisanınızla 'melek'den gayrı bir kelime yakışmaz. İşte birçok Peygamberlerin etraflarında bu tip insanlar, varlıklar mevcut idi. Rabbin Meleği olarak zikredilirler. Bu tip varlıklar, yüksek kudrete haiz oldukları için, kâh bedenli, kâh bedensiz tarzda istedikleri müessiriyeti, ödevleri dahilinde olmak üzere ifâ etmek kudretini haiz ve sahiptirler.

«Ve Cibril, bütün bunların organizatörüdür. Yani, dünyanın sevk-ü idaresiyle sorumlu İlâhî Mekanizma'nın bütün haberlerinin yerine ulaşmasını teminen vazifedar varlık, Cebraii olarak isimlendirilmiştir. Bu, bizâtihi kendisi için mevcut olan bir varlık mıdır, yoksa bir kudret toplumu mudur?.. bunu biz de bilmiyoruz. Yani varlıklar mıdır, yoksa varlık mıdır?.. malûmatımız yoktur. Yalnız, bu Mekanizma'nın bu tarzda çalışışını biliyoruz. Bizim de mevcut olduğumuz Vazife Grubu, zaman zaman bu Varlığın haberleri ile karşılaşabilir, karşılaşmaktadır. Bu, umumi bir çalışış sistemidir. Yalnız bizim grubumuz için değil, hafsalanızın alamayacağı geniş gruplar için de vaziyet aynı olduğu için, bir rüçhaniyet asla değildir. Bu, mutad hâldir. Nitekim, en küçük bir insanın dimağında teşekkül eden gerçek bir sezgi dahi Cibril'den gelir. Kademeler teşkil etmek suretiyle haberin tevziatı O'na aittir. Bu hususu dikkate almalısınız. Ve gerçek sezginin ne yaman bir şey olduğu hakkında da malûmatınız olur.»

Sadıklar Plânı'nın üstteki çok önemli tebligatı, geçmiş zamanlarda *'Melekler'* olarak bahsedilen Semavî Varlıklar'ın, günümüzde *'Vazifeli Varlıklar'* olarak anıldığını ve işte Bedri Ruhselman dünya isimli varlığın da, geçmişte Melek denilen Semavî Varlıklar'dan ve çağımızın Yüce Vazifelileri'nden birisi olduğunu belirtmektedir. Bu Semavî Varlık, bu İlâhî Haberci, yeryüzüne ve Ülkemize niçin gönderildi? İşte bu sorunun cevabını, binlerce yıl önce eski Mısır Zoan'daki Kâhinler Okulu Başkanı olan Elihu isimli Yüksek Rahip şöyle açıklamaktadır:

«Bu [karanlık] çağ, Saflığın ve Sevgi'nin işlerini pek anlamıyacaktır; fakat, tek kelime dahî kaybolmamıştır, çünkü Tanrı'nın Kayıt Kitabı'nda her düşüncenin ve kelimenin ve işin bir kaydı yapılır; ve dünya, almaya hazır olduğunda, işte Tanrı, Kitab'ı açması ve O'nun kutsal sayfalarından tüm Saflık ve Sevgi mesajlarını kopya etmesi için bir Haberci gönderecektir. O zaman, yeryüzündeki her insan, Hayat Kelâmı'nı, kendi ülkesinin lisanında okuyacak ve insan, Işığı görecektir, ve insan tekrar, Tanrı ile birlikte olacaktır.»

Üstte bahsedilen *'Hayat Kelâmı'* sözü ile, Bilgi Kitabı kastedilmektedir ve sözkonusu *'Haberci'* ise, Bedri Ruhselman'dır. Vahiy: 20/12'de; son zamanda, bütün kitaplar ve ayrıca *'Hayat Kitabı'*nın açılacağı belirtilmektedir. Hayat Kitabı olarak zikredilen, Bilgi Kitabı'dır. Ayrıca, Kur'an: 17/13 - 14'de; *«Herkesin amelini kendi boynuna doladık. Kıyamet günü onun için bir Kitap çıkartacağız ki, neşredilmiş olarak kendisine kavuşacak...»* şeklinde belirtilen 'Neşredilecek Kitap' işte Bilgi Kitabı'dır. Ve, Hz. Muhammed'in, *«Yüce Allah için yüz rahmet vardır. Bunlardan bir rahmeti; cin, insan ve hayvanlar ve haşerat arasına indirdi... Allah Teâlâ, doksandokuz rahmeti geriye bıraktı, Kıyamet Günü kullarına onlarla rahmet edecek.»* şeklindeki hadisi'nde bahsedilen 99 rahmet, işte Bilgi Kitabı'dır ve 99 rahmet, O'nunla ortaya çıkarılacaktır. Öte yandan, Mazdeizm tradisyonunda, hayır ile şer arasındaki en son savaş ile ilgili olarak, *'Yüce Kitap ve Açılışı'* olayından bahsedilmektedir. Bu savaş sırasında, Mesih Saoshyant ortaya çıkacak ve Ahriman'ı (17) kesin bir yenilgiye uğratacak ve bundan sonra Bilgi Tanrısı Hürmüz, *Yüce Kitabı* açacaktır. Belirtilen bu Yüce Kitap, Bilgi Kitabı'dır ve Kelâm Güneşi'nin bünyesinde olan *Ana Kitap*'dan indirilmiştir. Kur'an: 43/4'de: *«Ana Kitap, bizim nezdimizdedir, Yüce'dir, Hikmet doludur.»* denilmektedir. İşte, Yüce Ana Kitap'ın Hikmet dolu sayfalarından (18), dün-

ya beşeriyetinin son devre nasibi olarak nice orijinal ve hikmet dolu bilgiler derlenerek, Bilgi Kitabı olarak yeryüzüne indirilmiştir. Bilgi Kitabı'nın açığa çıkmasıyla, beşeriyetin sevki idaresi, bu Yüce Bilgi'nin geldiği İlâhî Plân'a ait olacakdır ve bu durum, Tufan'a kadar sürecektir. Kur'an: 83/6'da; *«O gün insanlar, Âlemlerin Rabbi için kalkacaklar.»* ayetinde, Bilgi Kitabı'nın açığa çıkışı ile, Âlemlerin Rabbi'nin sevki idaresine girileceği belirtilmektedir. Bunun sonucunda, Kur'an: 21/105'de; *«Dünyaya doğru dürüst kullarım mirasçı olurlar.»* sözüyle belirtilen hâl oluşacaktır, yani, spiritüel insanların yeryüzündeki yönetimlerinin günleri ortaya çıkacaktır. Bu, karanlık çağın yıkılması ve aydınlık çağın kurulmasıdır.

Bilgi Kitabı'nın ne zaman ortaya çıkarılacağını, Kitab'ı indiren İlâhî Plân'dan gayrı kimse bilemez. Bu konuda, Sadıklar Plânı şöyle söylemektedir: *«Haber'in yayınlanması, belirli bir tarihe bağlı değildir. Zaman ve zeminin ihtiyacını gözönünde tutarak, Haber'in ortaya konuşu tarihi, seyyâldir. Yani, beşeriyetin muayyen bir seyri iktisap etmesi ve bir mefkûreyi kazanması lâzımdır. Bunlar ise, insanların kendi hattı hareketleri ile alâkalı hususlardır* ([19]).» Burada ifade edildiği gibi, beşeriyetin hâl ve hareketleri ile sözkonusu mefkûreyi kazanması, Bilgi Kitabı'nın ortaya çıkarılış gününü belirleyecektir. Öte yandan, Bilgi Kitabı'nın batı'ya duyurulduğu bir kitapda ise ([20]), Haber'in yani Bilgi Kitabı'nın ortaya konuluşunun; *«insanlığın tanık olup olabileceği en tarihi olay»* olacağı belirtilmektedir.

DİPNOTLAR

(1) **Monizm:** Düalizm'in (İkiciliğin) aksine, Kâinat'ın temeldeki birliğini benimseyen felsefî sistemler; bircilik.

(2) **Fantom:** Hayalet. Metinde, materyalizasyon celsesinde materyalize olan dezenkarne varlığa atfen kullanılmıştır.

(3) **Reconstruction:** Yeniden inşa etme.

(4) **Ektoplazma:** Materyalizasyon celseleri sırasında medyomun bedeninin belirli bölgelerinden çıkan ve dezenkarne bir varlığın, materyalize olmak için kullandığı süptil madde.

(5) **Musolin:** Fransız muslini. Muslin, sıkça dokunmuş, parlak, ince, yumuşak olan bir çeşit pamuklu kumaştır. Muslin kelimesinin kökeni, Irak'taki Musul kentinin adından gelmektedir.

(6) **Hazirun:** Celsede hazır bulunanların tümü.

(7) Dr. Bedri Ruhselman, 1950'de bir grup arkadaşı ile kurduğu bu Cemiyet'ten 1958'lerde ayrılmış ve **«büyük vazifesinin en ileri faaliyetine»** başlamıştır. Daha sonra, 18-2-1960 yılında, yeryüzünden ayrılmıştır.

(8) «İnsanlar... Zavallı insanlar, Yukarı'dan ne küçük şeyler isterler... Küçücük bir şey, bir rahatlık, ufak maddî bir saadet, basit bir dünya yardımı... Halbuki insan varlığını teşkil eden ruhların tekâmülü için icap ederse nebülözler teşekkül eder, âlemler kurulur. Zamanın, mekânın bir kıymet ifade etmediği mevsimlerde sizin için uzun hazırlıklar yapılır. İnsan aklının kavrıyamayacağı şekillerde plânlar tanzim edilir. «Plânları, ihâta ediş kabiliyeti, seziş zenginliği, maddeye hakim oluş kudreti büyük, çok büyük varlıklar hazırlar. Bu Güneş Sistemi içinde ruhlar tekâmüle hazırlanırlar. Bu tabiat [bu Güneş Sistemi] kâinat içinde ilk tekâmül istasyonu değildir. Ruhlar güneş sistemlerinden daha geri sistemlerde de bir tekâmül yaptıktan sonra ancak sizin âleminizde [Güneş Sistemi'nde] tatbikata hak kazanmışlardır.
«Plânlarınızı gelişigüzel tanzim etmediniz, onlar birtakım mevzii ve umumî kontrollerden geçmiştir.Kâinat'ta bir ahenk vardır. Bu ahengi siz plânınızla bozmamanız için o kadar çok kontrollere tâbisiniz ki... Onun için yeryüzünde meselâ bir Bedri Ruhselman daha mevcut değildir. Sizin bir hususiyetiniz vardır. Bütün insanların olduğu gibi.»

Kemâl Yolcusu (Yüksek Rehber Ruh)

(9) «Ey yüksek Hâlik, Senin lûtfuna erişmek için şu Kâinat'ta gözlerin göremiyeceği, insan zihninin alamıyacağı çoklukta varlık, her an Sana niyaz ediyor. Onların bu çağrışları, sağırların kulaklarına bile ulaşmaya kâfi iken, benim kalbim bunu duymuyorsa, ruhumun maddeye sarılışının bir tezahürü bu. Beni kurtar bu maddelerden ki, Sana yaklaşmak imkânını bulayım. Değil başkalarının tazarruu ile kendi ruhumun özleyişini hissedeyim de Sana yanayım.»

Kadri (Yüksek Rehber Ruh) ... 11-1-1952

(10) «Kâinattaki büyük nizamı, mukaddes intizar halini, gâşi halindeki müebbed fecirlere doğru ilhamla sarhoş bir hâldeki koşuşları görebilecek insan, dünyanız çevresinde mukadder yolculuğu elde edebilmiş sayılmalıdır. Ancak, bu pek kolay olur ve kolay tedarik edilir, iğreti bir iktisap olamaz. Ama ilâhî nizamı ve sonsuz nurlara doğru coşkun koşuşları görmek ne demektir?.. Bu, ilâhî nizamla yek vücûd olmak, ilâhî nizamın içinde erimek, onun bir parçası olmak demektir. Bu, asla ve hâşâ Allah'la birleşmek, O'nda yok olmak veya O'nda yaşamak (yani fenâfillah ve bekâbillah) manâsına gelmez.»

Mustafa Molla (Yüksek Rehber Ruh) ... 30-10-1949

(11) Kur'an: 16/40. **«Bir şeyi dilediğimiz zaman sözümüz ancak ona «Ol» dememizden ibarettir. O da derhal oluverir.»**
Şamanizm'in Yaradılış Mitosu'ndan: **«Herşeyi Biz yarattık! Ol!.. dedik, hepsi birden oldu. Bizim kardeşimiz yoktur. Biz doğmadık ve ölmeyeceğiz de. Neye Ol!.. dediysek o oldu...»**

(12) «Kozmik Kâinatımız, baştan aşağı ruhsal varlığın şaheseridir. (...) Kaadiri Mutlak olan Tanrı, Allah, varlığı ile, mahlûku ile kat'i surette irtibatta değildir. Hepsini, her şeyi sonsuza kadar devam eden hiyerarşik bir sistem içerisinde, her seferinde ufkun kaybolduğu bir noktada başka bir ufuk başlayarak, varlıklar tanzim eder.» (13-11-1970)
Bkz: **SADIKLAR PLÂNI**-5 ... Böl: 3/Sıra: 6

(13) Son Çağ, binyıllarcadır süren Dünya Evrim Siklusu'nun 7'nci ve son Kıyamet Dönemi veya Bilgi Çağı'dır, ki bunun ardından bir Tufan gelecektir ve yeryüzü yeni bir Evrim Siklusu için yeniden düzenlenecektir.

(14) «Evvelki bir dinin, dünya asırlarından ve nesillerinden artakalmış bazı cürûfun kararttığı nurlarını tekrar parlatmak ve ona yeni nurlar katmak için zamanı gelince başka bir Pey-

gamber başka bir dinle dünyaya indirilmiştir. Yoksa din birdir. Ve çeşit çeşit dinler yoktur. Yalnız, o tek dinin yaydığı esas hakikatler zaman zaman unutulur ve bundan mütevellit insan ruhlarında sapıklıklar, uyuşukluklar ve duraklamalar peyda olur. O zaman bu sapıklığı düzeltmek, bu durgunluğu kamçılamak ve bu duraklamayı harekete getirmek için din, yeni hayat şartlarına ve icaplarına uygun bir çehre ile kendisini insanlar arasında yaymaya lâyık ve muktedir varlıklar yani Peygamberler ve mürşitler tarafından yeryüzüne tekrar arzedilir. İşte tek dinin, yani ilâhî yolun muhtelif dinler halinde görülen manzarası budur.»

(Bedri Ruhselman)

(15) Bkz: **SIRIUS MİSYONU** ... kitap-23 ... Böl-5/sf: 54, 55.

(16) Bahsedilen kişi, Bedri Ruhselman'dır.

(17) **Ahriman:** Zerdüştizm düalizmi'nde şer güçlerinin başı.

(18) Ana Kitap hakkında, bilinen tür bir kitap ve sayfalarını düşünmek yanlıştır. Bunun, mahiyeti çok değişik bir İlâhî Hafıza, Kayıt Kompüteri olarak düşünülmesi gerekir şimdilik.

(19) **Sadıklar Plânı** ... Celse-7 ... 28-1-1971

(20) PUHARICH, Andrija. **URI: A Journal of the Mystery of Uri Geller**, New York, Anchor Press/Doubleday & Co., Inc., 1974.

NİSAN - 1981'e KADAR YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. **AGARTA...** (Yeraltı Uygarlığı)
2. **UFO BİLİMSEL KURAMLARI**
3. **AKUPUNKTUR...** (Biyo-Plazmik Tedavi)
4. **ÖLÜM ve ÖTESİ...** (Bilimsel İncelenim)
5. **REENKARNASYON...** (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi)
6. **UFOLOJİ...** (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
7. **PARAPSİKOLOJİ...** (Olağanüstü Duyular Bilimi)
8. **TELEPATİ...** (Uzaduyum Bilimsel İncelenimi)
9. **EKMİNEZİ...** (Geçmişe Geri Dönüşler)
10. **MU...** (Tarih Öncesi Uygarlık)
11. **NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM**
12. **UFO - APOLLO...** (Ortak Uzay Uçuşları)
13. **SPEKTRA - URI GELLER...** (Hoova Planeti Misyonu)
14. **UZAYLILAR...** (Genel Bilgiler)
15. **ÖLÜM ve AHRET...** (Temel Bilgiler)
16. **UZAYLI İNSANLAR...** (Bilimsel İncelenim)
17. **KOZMOS'DAN DÜNYALILARA...** (Ummo Planeti Misyonu)
18. **DÜNYA ÖĞRETMENİ...** (Altın Çağ Rehberliği)
19. **TELEPATİ...** (Deney ve Yöntemleri)
20. **USO - OINT...** (Denizaltı Uygarlığı)
21. **LEVİTASYON...** (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. **SOVYETLER UFO KURAMLARI**
23. **SIRIUS MİSYONU...** (—Bildirge—)
24. **KIRLIAN PHOTOGRAPHY...** (Biyoplazmik Bedenler)
25. **ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI**
26. **EVREN UYGARLIKLARI**
27. **İNSAN ve KEHANET...** (Kanıtlı Öngörümler)
28. **UZAY ÜSSÜ AY...** (Gizemli Yapay Planet)
29. **IŞINLAMA...** (Olaylar — Gözlemler)
30. **MEDİTASYON...** (Transandantal)
31. **GÖRÜNEN RUHLAR...** (Bilimsel İncelemeler)
32. **EVRİM ÜSTADLARI...** (Venüs Plâneti Misyonu)
33. **AGARTA...** (Mahatmalar Misyonu)
34. **UFOLOJİ...** (Uzaylılar Bilimi)
35. **DURU - GÖRÜ...** (Ruhsal Gözle Görüm)
36. **AGARTA**
37. **EVRENSEL EVRİM YOLLARI**
38. **PSI - TIP...** (Ruhsal Cerrahi)

39. **APORLAR...** (Ruhsal Işınlamalar)
40. **PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI**
41. **MEDYOMLUK...** (Ruhsal Celseler)
42. **SPATYOM...** (Öte Âlem Mekânı)
43. **EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA**
44. **ZAMAN ve RÖLATİVİTE**
45. **PSİKOKİNEZİ...** (Aktif Zihin Gücü)
46. **VİMANA UZAY ARAÇLARI**
47. **VAZİFE ve TÜRKİYE...** (Kozmik Misyon)
48. **Hz. MUHAMMED...** (Evrensel Bilgi Elçisi)
49. **SPİRİTOLOJİ...** (Ruhsal Gerçekler Bilimi)
50. **HİPNOTİZMA**
51. **KARMA...** (Neden - Sonuç Yasası)
52. **EVRİM - ÜRETİM...** (Tez ve Antitez Teoriler)
53. **SPATYOM...** (Yapısı ve İşlevi)
54. **DZYAN KİTABI**
55. **ANAGEMİ — UFO...** (Genel Yapıları)
56. **Hz. İSA...** (Evrensel Sevgi Elçisi)
57. **BİLGİ KİTABI EVRENSEL MİSYONU**
58. **BİLGİ ÇAĞINA GİRİŞ**
59. **KÖTÜLÜK VE KAYNAKLARI**
60. **BEDRİ RUHSELMAN**

1. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
3. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
4. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
5. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
6. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
7. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt: **BİLGELER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

1. Cilt: **ÖNCÜLER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
P.K. 1072 — ISTANBUL

Satış ve Dağıtım:
Vali Konağı Caddesi
Halil Bey Pasajı, No: 40 (Alt Kat)
Nişantaşı — İstanbul

Yeryüzünden, bir beşerî yıldız gelip geçti. Kimse bu Semavî Yıldız'ı ilkin anlayamadı ve tanıyamadı. Fakat o'nun yeryüzünde bıraktığı 'Emanet', öylesine bir görkemli ışık çıkarmaktadır ki, bu ışığı, nice nice ışık yılları ötelerdeki yıldızlar bile gördü... Bilgi Çağı'nın içine girilmektedir ve Bedri Ruhselman, Bilgi Çağının Önderi'dir. Kendisi, Yüce İlâhî Kaynak'tan gelmiş ve O'nun Haberini alıp teslim etmiştir. Son derece geniş ve derin bir Kâinat Bilgisi'ne sahip olan Bedri Ruhselman, dünya evrim tarihinin en Yüce bilgisinin vazifesini, dünya beşerî evriminin son dönemi olarak gerçekleştirmiş ve hiç unutulmayacaklar arasına girerek, Üstün Plânı'na geri dönmüştür. Bedri Ruhselman, Bilgi Çağı'nda ortaya çıkacak olan, vazife sezgisinin yoluna girecek milyonlarca beşer varlığının rehberi'dir. Beşerî evrimin en kutlu merhalelerine girişi oluşturan bu basamağın Yüce Önderi olarak Bedri Ruhselman, çok yakında, tüm beşeriyetin tanıyacağı şekilde ve tüm görkemiyle bilinecektir.

Bu olgunun, fakat, Hz. İsa ve Hz. Muhammed Misyonları ile kıyaslanması ve onları ifna etmesi sözkonusu değildir. Hz. İsa Yüce Sevgi'nin, Hz. Muhammed Yüce Ahlâk'ın ve Bedri Ruhselman Yüce Bilgi'nin Önderleri'dirler ve beşeriyet bunların her birini ayrı ayrı ve birlikte benimseyecektir. Çünki Misyonları Müşterektir ve Onlar aynı İlâhî Plân'a dahildirler...

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Spiritüalizm Hakkında, Milli Eğitim Bakanlığına Rapor.
Spiritüalizm'in Uluslararası Bilimsel Yanı ve Çalışmalar.
Spiritüalizm Etüdlerinde Bilim Adamları ve Raporları.

Varlığın Kâinatlar Boyunca Evrimi ve Gelecekleri
Bedri Ruhselman'ın Semavî Kişiliği ve Semavî Vazifesi.
Bilgi Çağı'nın Bilgi Kitabı ve Yukarı'dan Alınış Misyonu.

70 TL.